Αρ. Φύλ. 4

Τὸ Γαλαξεῖδι

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ — ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωνστ. Αὐγέρης
Κυρ. Σ. Ἀρβανίτης
Εὐθ. Ν. Γουργουρῆς
Διον. Κ. Κατσανάκης
Ἰω. Δ. Μητρόπουλος
Δημ. Μαστορίκος
Ἰω. Ε. Μιχόπουλος
Ἠλ. Παπαλάϊος
Ρήγ. Δ. Ρηγόπουλος
Γραφεῖα
Μπουμπουλίνας 9α
Πειραιᾶ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β΄, τὸν ὁποῖον ἐθρήνησεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κρινόμενος ἔξω ἰδεολογικῶν ἀντιλήψεων ἢ μονομερῶν ψυχώσεων, ἐσημείωσεν ἕνα γεγονὸς ποὺ ἀποτελεῖ βαρυσήμαντον

Ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄.

ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὰ πεπρωμένα τοῦ Ἔθνους μας. Ἡ ζωή του συνεδέθη μὲ τὴν δραματικωτέραν περίοδον τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Ἀψηφῶν τοὺς κινδύνους καὶ τὰς θυσίας κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐστάθη Ἐθνικὸς Βασιλεύς, ὁραματιστὴς σταθερὸς καὶ ἀδιάψευστος, ὁ δημιουργὸς τῆς Νίκης καὶ τῆς Δόξης, αἱ ὁποῖαι ἐπέστεψαν τὴν πρωτοβουλίαν Του. Ἀλύγιστος πρὸ τῆς τιμῆς καὶ ἄκαμπτος πρὸ τοῦ καθήκοντος ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην μιᾶς ἱστορικῆς ἀποράσεως, ἡ ὁποία ἐλάμπρυνε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, ἡ ὁποία δὲν ἐλιποψύχησεν εἰς τὴν ἄνισον πάλην ἐναντίον δύο ἰσχυρῶν Αὐτοκρατοριῶν καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐπιστέγασμα εἶχε νὰ ἐμφανίσῃ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ἡνωμένον καὶ ἀδιάσπαστον εἰς ἕνα τιτάνειον ἀγῶνα κατὰ τὰς κρισιμωτέρας στιγμὰς τῆς ζωῆς του.

Ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου Β΄ κλείει μίαν περίοδον δραματικῶν περιπετειῶν καὶ ἐθνικῶν καὶ ἀτομικῶν Του. Διότι ἂν ὡς Βασιλεὺς ἠνάλωσε τὴν ζωὴν Αὐτοῦ εἰς τὴν προσπάθειαν, ὅπως ἡ Ἑλλὰς δικαιωθῇ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος

τελικῶς εἰς τὸν ἐθνικὸν στίβον, ἐὰν κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν καὶ φιλίαν Μεγάλων Συμμάχων καὶ ἂν ηὐτύχησεν ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς θανῆς Του νὰ ἴδῃ τὴν ναυλοχοῦσαν νὰ κυματίζῃ τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ μαρτυρικὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, ὡς ἄνθρωπος ἐν τούτοις ὑπέστη δοκιμασίας, πικρίας καὶ θλίψεις, τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς ἀπότοκος ὑπῆρξεν ἡ νόσος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέκυψεν. Ἀλλ' ἡ νόσος ἐκ τῆς ὁποίας ἔπασχε καὶ τὴν ὁποίαν εἶναι βέβαιον ὅτι ἐγνώριζε, κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἠθέλησεν ὁ ἴδιος νὰ κοινολογηθῇ. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὑπῆρχε μία ἄλλη νόσος πολὺ βαρυτέρα, ἡ Ἐθνική, ἡ ὁποία τὸν ἀπησχόλει διὰ νὰ λάβῃ ἡ λέξις αὐτοθυσία εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως τὴν ὑψηλοτέραν της ἔκφρασιν. Ὀφείλει δὲ νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ περισσότερον παντὸς ἄλλου τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ ὡς Ἀνθρωπον.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΜΕΤΑΠΑΣΧΑΛΙΝΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΟΤΑΝ ΟΛΑ ΠΕΡΝΟΥΝ...

Ἦρθαν γιὰ νὰ διαβοῦν καὶ πάλι στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου οἱ ἅγιες καὶ συγκινητικὲς ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα.

Οἱ χριστιανοὶ ξεχάστηκαν γιὰ λίγο ἀπ' τὸν βαρὺ καὶ ἄχαρι ἀγῶνα τῆς σημερινῆς ζωῆς, οἱ σκέψεις τους ξέφυγαν ἀπ' τοὺς πολλοὺς ἐφιάλτες ποὺ πλανιῶνται στὸν σημερινὸ ὁρίζοντα καὶ τὰ συναισθήματα τῆς συμπόνοιας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλωσύνης πῆραν πὼ πλατειὲς θέσεις στὸν ἐσωτερικό μας κόσμο.

Διαλύθηκαν οἱ πένθιμες ἀναμνήσεις τῆς περασμένης σκοτεινῆς ἐποχῆς, ἀνακουφίστηκαν πονεμένες καρδιές, πῆραν θάρρος κι' ἐλπίδες στὸ ἀντίκρυσμα τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ τῆς Ἀναστάσεως οἱ λιγοψυχοῦντες.

Καὶ μέσα στὸ λιβανωτό, τὴν εὐλάβεια τῶν πιστῶν καὶ τὸ θυμίαμα τῶν λουλουδιῶν πῆς ἀνοιξιάτικης φύσεως, ποὺ ἑνώνονται σ' ἕνα ὑπέροχο θεῖο ὕμνο, δημιουργήθηκε γύρω μας μιὰ ἀτμόσφαιρα γαλήνια, ἄδολη, ἐλπιδοφόρα, μιὰ ἀτμόσφαιρα ἰδανική, θεία.

Ἡ γλυκειὰ μορφὴ τοῦ πονεμένου Θεοῦ στοὺς πρόποδες τοῦ Γολγοθᾶ, ποὺ εἶνε ἀσύγκριτα πιὸ γλυκειὰ ἀπὸ τὴν ἤρεμη ὄψη τοῦ Διδασκάλου στὶς ὄχθες τῆς Τιβεριάδος, ἠλέκτρισε καὶ πάλι τὶς ἀνθρώπινες ψυχὲς μὲ τὴ μεγάλη ἐκείνη δύναμη ποὺ διὰ μέσου τῶν αἰώνων συναρπάζει, ὁδηγεῖ καὶ φωτίζει καὶ θὰ φωτίζῃ πάντα στὴ Δημιουργία κάθε πράξη ἢ ἰδέα ποὺ πρόκειται νὰ ἐξαρθῇ [illegible] ὑμνεῖται παντοτεινό..

Ἦρθαν γιὰ νὰ διαβοῦν καὶ πάλι... Πρὶν ὅμως ὁ ἀσύγκινητος χρόνος σκεπάσει ξανὰ τὸ δρόμο αὐτὸ τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ λυτρωμοῦ ποὺ ξανοίγεται μπροστά μας ὕστερα ἀπὸ τὶς μέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἂς τρέξῃ καθένας νὰ ἐμπνευσθῇ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις αὐτὲς τοῦ Θείου Δράματος κι' ἂς χρησιμοποιήσῃ μὲ πίστη καὶ θάρρος τὰ μεγάλα διδάγματά τους, ὥστε νὰ φθάσῃ γρήγορα ἡ μέρα ἐκείνη ποὺ θἄχῃ σκορπισθῇ πιὰ κάθε ὀλέθρια πλάνη καὶ ἡ ἀγάπη θὰ μᾶς ἔχῃ ὅλους πλημμυρίσει.

Γ. Ν. ΚΑΤΣΙΜΠΟΥΡΗΣ

ΕΥΧΟΜΕΘΑ

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἡ ἐφημερίς μας καὶ οἱ συνεργάται της εὔχονται εἰς ὅλους τοὺς συμπολίτας μας καὶ τὰς οἰκογενείας των, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκονται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα πάσαν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

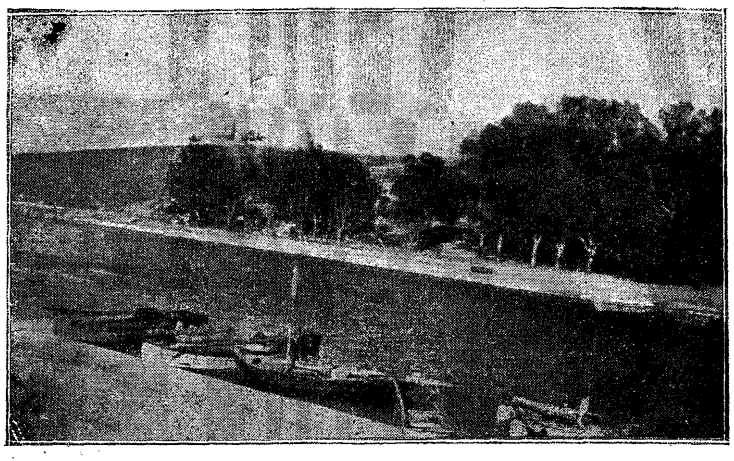

Ὁ μυχὸς τοῦ Γαλαξειδιοῦ—τὸ Ποταμάκι — ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον Βαρβάτου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΒΕΡΝΟΝ (Τεξὰς). 14)3)47

Ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ πατριῶται,

Πρὸ ἡμερῶν ἔλαβα τὴν ἐφημερίδα σας, τὸ «Γαλαξεῖδι», ἀπὸ τὸν φίλον μου κ. Σπ. Κορδοπάτην, τηλεγραφητὴν Γαλαξειδίου καὶ δὲν λεγραφητὴν Γαλαξειδίου καὶ δὲν φαντάζεσθε τὴν μεγάλη μου συγκίνησι ὅταν ἐδιάβασα τὰ νέα ἀπὸ τὴν καϋμένη πατρίδα μας ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ξενιτειᾶς. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἐγγράψετε συνδρομητὴν καὶ λαμβάνετε ἐσωκλείστως τὴν συνδρομή μου ἐκ πέντε δολλ. μαζὶ δὲ καὶ τὰς καλυτέρας μου εὐχὰς διὰ τὴν περαιτέρω της.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣ

ΒΙΖΑΓΚΑΠΑΤΑΜ (Ἰνδίαι) 16 Μαρτίου 1947

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται,

Καὶ ἐγὼ ὡς Γαλαξειδιώτης ἐπιθυμῶ μὲ μεγάλην χαρὰν νὰ χαιρετήσω τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Γαλαξειδιοῦ» μας. Ἀὲν ἠμπορεῖτε νὰ φανταστῆτε μὲ πόσην συγκίνησιν τὴν διοβάζω καὶ ποίαν παρηγορίαν αἰσθάνομαι μαζύ της εἰς τὰ ξένα.

Μὲ βαθεῖαν ἐκτίμησιν

ΕΛΕΥΘ. ΚΩΝ. ΔΟΓΚΑΣ

2ος μηχανικὸς ἀτμ. «Γεροδήμος»

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 25 Μαρτ. 1947

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν Σας, καθὼς καὶ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον φύλλον τῆς ἐφημερίδος τὸ «Γαλαξεῖδι» καὶ σᾶς εὐχαριστῶ τόσον διὰ τὰ κολακευτικά σας λόγια, ὅσον καὶ διότι μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδος ἐκάματε νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ νοῦ μου μερικὲς εὐχάριστες στιγμές, νὰ ξαναθυμηθῶ ὡραῖες παληὲς ἀναμνησεις καὶ νὰ σιγοτραγουδῶ τὸ τραγουδάκι:

Ἀπόψε μελαγχόλησα
γιατὶ ὀνειροπόλησα
μιὰ ξεχασμένη πειὰ γωνιὰ
σὲ κάποια γειτονιά...

Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ἴδιο συνέβη εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους συμπολίτας μας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐμοίρασα τὰ φύλλα ποὺ μοῦ ἐστείλατε μὲ τὸν ἀγαπητὸν Βασίλειον Ζήσιμον, καὶ οἱ ὁποῖοι τὰ ὑπεδέχθησαν μὲ ἱερὰν ὄντως συγκίνησιν.

Ἐσωκλείστως σᾶς στέλλω ἐπιταγὴν τῆς συνδρομῆς μου καὶ τῆς συνδρομῆς ἑνὸς ἄλλου φίλου μου, ποὺ ἐνέγραψα.

Σᾶς συγχαίρω μὲ ὅλην μου τὴν καρδιὰ ὅλους σας ποὺ εἴχατε τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλία νὰ ξαναζωντανέψετε τὸν Γαλαξειδιωτικὸν Σύλλογον καὶ νὰ ἐκδώσετε τὸ «Γαλαξεῖδι» καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ πιστέψετε ὅτι θὰ μὲ εὕρετε πάντοτε πρόθυμον νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω διὰ κάθε ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ὡραίου καὶ πατριωτικοῦ σας ἔργου.

Μὲ ἀδελφικώτατα αἰσθήματα

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

ΣΠΡΙΝΚ ΛΑΙΚ, 27 Μαρτίου 1947

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται,

Ἐσωκλείστως λαμβάνετε πέντε δολλάρια καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἐγγράψετε συνδρομήτρια εἰς τὸ «Γαλαξεῖδι».

Εὐχομένη πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ἐφημερίδος καὶ τῶν καλῶν σας σκοπῶν, διατελῶ μετὰ τιμῆς

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΕΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗ

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, 28)3)47

Ἀγαπητὰ πατριωτάκια,

Ἔρχομαι νὰ σᾶς συγχαρῶ καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἱερὸ ἔργο σας. Τὸ «Γαλαξεῖδι» εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ βρῇ κάθε ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐνίσχυσι ἀπὸ κάθε ντόπια καὶ ξενιτεμμένη Γαλαξειδιώτικη καρδιά. Ἐσωκλείστως λαμβάνετε τὴν συνδρομή μου ὡς ταχτικοῦ συνδρομητοῦ καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε μετὰ τῆς συζύγου μου ἀδελφικοὺς χαιρετισμούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΗΣ

ΒΡΟΥΝΣΒΙΚ, 25)3)1947

Ἀγαπητὸ «Γαλαξεῖδι»,

Μαζὶ μὲ τὴν ἐπιστολήν μου αὐτὴν λαμβάνετε ἕνα τσὲκ πέντε δολλαρίων διὰ τὴν ἐτησίαν συνδρομήν μου στὴν ἀγαπητὴ ἐφημερίδα μας, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη συντροφιά μας εἰς τὰ ξένα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΗΣΗΣ

ΤΑΟΥΝ) 20)3)1947

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Δὲν φαντάζεσθε τὴν χαρὰν ποὺ μᾶς «ἔφερον» ἐδῶ κάτω στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου τὸ φύλλο τῆς ἐφημερίδος ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἰδιαιτέρα μας πατρίδα καὶ ἔχει τὸ

ΚΑΤΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΑΘΑΝ

Ἀγαπητὸ «Γαλαξεῖδι»,

Λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ δημοσίευμα «Κάτι διὰ τὸν Σάθαν», τοῦ κ. Κ.Ε.Α., τὸ ὁποῖον εἶχε δημοσιευθεῖ εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρθη καὶ ἡ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου καὶ «παναρίστου», ὅπως τὸν ἀπεκάλει ὁ ἐπίσης ἀείμνηστος Θύμιος Κίρκος, συμπολίτου μας Κ. Σάθα, συνάντησίς μου, ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀγαπητός μου φίλος κ. Κ.Ε.Α. νὰ προσθέσω μερικὲς λεπτομέρειες τῆς συναντήσεώς μου ἐκείνης διὰ νὰ δικαιωθῇ ἡ λαχτάρα καὶ ὁ πόνος του διὰ τὸ πολυαγαπημένο του Γαλαξεῖδι.

Εὑρισκόμενος πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς Βενετίαν ἐπληροφορήθην ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Σάθας ἐμελετοῦσε εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς πόλεως αὐτῆς, Ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ γνωρίσω τὸν μεγάλον τοῦτον συμπατριώτην μας, ὅπερ καὶ ἔπραξα διὰ σημειώματός μου ζητήσας συνάντησιν, μοῦ ἀπήντησε δὲ ἀμέσως ὁρίζων τόπον συναντήσεώς μας κέντρον τῆς πλατείας Ἁγίου Μάρκου ὅπου πράγματι μετέβην μὲ τοὺς μακαρίτας ἀδελφόν μου Παῦλον καὶ γαμβρόν μου Παναγιώτην Ζήσιμον καὶ μετὰ τῶν συζύγων μας, ὅτε προσῆλθεν καὶ ὁ ἀείμνηστος Σάθας μετὰ τῆς συζύγου του.

Δὲν φαντάζεσθε τὴν χαρὰ καὶ ἀγαλλίασίν του, ὅταν εἶδε συμπατριώτας, βούρκωσαν τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν συγκίνησιν. Μὲ ρώτησε διὰ πολλοὺς πατριώτας εἰς τὸ Γαλαξεῖδι, καὶ μοῦ ἀνέφερε τὰ ὀνόματα πολλῶν συμπατριωτῶν μας, ὡς, τοῦ Νικολῆ Λουκέρη, Στέλιου Μαλαματιανοῦ, Θύμιου Αὐγέρη, Λουκᾶ Καραλιβάνου, Δημητράκη Νίκα, Στάθη Τσπουρα, Κωνσταντῆ Παπαπέτρου καὶ Ἀνδρέα Μαρλᾶ. Ἀναστέναξε πρὸς στιγμὴν καὶ μοῦ λέει: Τὸ ὄνειρό μου, κ. Σιδηρόπουλε, εἶναι νὰ ξεμπερδέψω ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκην ἐδῶ καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὸ ἀγαπητόν μου Γαλαξεῖδι καὶ νὰ κτίσω μιὰ βίλλα στὸ «Γμαρνάς». Τότε μὲ ρωτάει ἡ Κυρία Σάθα νὰ τῆς πῶ τί εἶνε αὐτὴ ἡ τοποθεσία «Γμαρνᾶς». Τῆς ἀπήντησα : — Ἡ ὡραιοτέρα τῆς Ὑφηλίου. — Μπράβο, μὲ ἀπαντάει ὁ ἀείμνηστος, πές της τί εἶναι ὁ «Γμαρνάς». Καὶ ὑφοῦ τῆς ἔδωσα πλήρη εἰκόνα τῆς προνομιούχου αὐτῆς τοποθεσίας. «Ἄκουσέ τα», τῆς φώναξε ὁ ἀείμνηστος. Καὶ ἡ σύζυγός του τοῦ προσέθεσε: —Ἔχεις πολὺ δίκαιο νὰ μὴ λησμονῆς τὴν ὡραία αὐτὴν τοποθεσία καὶ εὔχομαι μιὰ μέρα νὰ πᾶμε.

Τὰ ἀνωτέρω δίδουν ζωντανὴν εἰκόνα τῆς ἀγάπης, τῆς λατρείας καὶ τοῦ πόνου τοῦ ἀειμνήστου συμπατριώτου μας διὰ τὸ πολυαγαπημένο του Γαλαξεῖδι.

Ἐκφράζω τὴν γνώμην διὰ τῆς ἐφημερίδος «Τὸ Γαλαξεῖδι» νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ δρᾶσις καὶ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονος συμπολίτου μας διὰ νὰ γνωρίσουν καὶ οἱ νεώτεροι τὴν ἀξίαν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Γαλαξειδιώτου.

Μὲ ἐκτίμησιν

ΝΙΚΟΛ. Ι. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜ. «ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ». Τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Κ. Σάθα, ὡς γνωστὸν βεβαίως, εἶνε μνημειῶδες. Ἔχει γράψει ὁ ἴδιος ὀγκώδεις τόμους καὶ διὰ νὰ ἀναλυθῇ ἡ ἐπιστημονική του ἐργασία θὰ ἐχρειάζοντο ἄλλοι τόσοι πρᾶγμα ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὴν στενότητα καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐφημερίδος μας. Γνωρίζαμεν ὅμως ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς καὶ πολύτιμος συμπολίτης μας ἰατρὸς κ. Ἠλ. Ι. Μακρῆς ἔχει γράψει ἀρίστην καὶ ἐμπεριστατωμένην ἱστορικὴν μελέτην περὶ Σάθα, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ, ὅταν καὶ ἂν ἐκλείψουν οἱ σημερινοὶ ἀπαχθέστατοι ἐκδοτικοὶ ὅροι, ἐκτὸς ἂν ἤθελεν ὑπάρξῃ ἄλλος τρόπος ἐξευρέσεως τῆς σχετικῆς δαπάνης, τὸ ὁποῖον εὐχόμεθα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Χάρις εἰς τὴν συγκινητικὴν ὄντως προθυμίαν τῶν συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν τοῦ Συνδέσμου μας τὸ Διοικ. Συμβούλιον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, εὑρέθη εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαθέσῃ εἰς τελευταίαν του συνεδρίασιν τὰ κάτωθι ποσά:

α) Ὑπὲρ τῶν ἐν Γαλαξειδίῳ ἀπόρων συμπολιτῶν μας διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 1.300.000.

β) Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις ἀπόρων συμπολιτῶν μας δραχ. 500.000.

γ) Ὑπὲρ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Γαλαξειδίου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κρηπιδώματος, ἅμα ὡς ἐπιληφθῇ αὕτη τῶν ἔργων, τὸ ποσὸν δραχ. 1.000.000.

δ) Ὑπὲρ τῆς Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀναδασώσεως δραχ. 200.000.

ε) Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν πάγκων τοῦ περιπάτου Πέρα—Πάντας τὸ ποσὸν δρχ. 200.000.

στ) Διὰ τὰ μαθητικὰ συσσίτια Γαλαξειδίου εἰς μνήμην Εὐθυμίου Δεδούση ἀντὶ στεφάνου δραχ. 100.000.

Σύνολον δραχ. 3.300.000.

ψηφ/σή: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΔΕΔΟΥΣΗΣ

Μὲ αἴσθημα βαθείας καὶ εἰλικρινοῦς λύπης οἱ ἐν'Αθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολῖται τῆς ἐπαρχίας μας, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ 'Αθηνῶν, ὑπουργοί, ἀντιπρόσωποι τῆς 'Αναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ ἄπειρον πλῆθος ἐκήδευσαν πρὸ ὀλγων ἡμερῶν μίαν σεμνὴν καὶ γενναίαν μορφὴν τὸν βουλευτὴν

'Ο Εὐθύμιος Δεδούσης, τὸν ὁποῖον θὰ θρηνῇ ἡ ἐπαρχία μας γιὰ πολλὰ χρόνια.

Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος Εὐθύμιον Δεδούσην, ὅστις εὗρε τὸν θάνατον συναγωνιζόμενος εἰς πὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας καὶ τοῦ νόμου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας. Εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων ὅσοι παρέστησαν εἰς τὴν κηδείαν του ἐν'Αθήναις δὲν διεγράφετο μόνον ἡ λύπη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγανάκτησις τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἠσθάνετο διὰ τὸν θάνατον αὐτόν. Συναγωνισταί του εἰς τὸ ἔπος τῆς 'Αλβανίας μετὰ τῶν ὁποίων εἶχε συμπολεμήσει ὡς λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ συναγωνισταί του κατὰ τὸν 'Αγῶνα τῆς 'Εθνικῆς 'Αντιστάσεως, ὁπότε ἐτέλει ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀλησμονήτου Ψαρροῦ καὶ βουλευταὶ ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς παρατάξεως εἶχαν λάβει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν γενναιότητα, τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν σύνεσιν, προσόντα τὰ ὁποῖα τὸν διέκριναν καὶ τὸν ἀνέδειξαν καὶ τὸν ἐπέβαλαν ὄχι μόνον εἰς τὸ στράτευμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν πεδίον. 'Υπῆρξε πράγματι ὁ Δεδούσης εὐθύς, σεμνός, τίμιος, πολίτης καὶ στρατιώτης καὶ πατριώτης ὁμοῦ. 'Ο δὲ πατριωτισμός δι' αὐτὸν δὲν ἦτο οὔτε ἐπίδειξις, οὔτε φλυαρία. 'Υπῆρξεν ἀρετὴ ἔμπρακτος. 'Υπῆρξε ψυχικὸς δυναμισμός, ἀνάγκη καὶ σκοπὸς τῆς ζωῆς. Καὶ αὐτοθυσία. Καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν τὴν ἤσκησεν ὁ Εὐθύμιος Δεδούσης ὅταν ἀντιμετώπισε μὲ ἀνυπέρβλητον γενναιότητα καὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας. Καὶ ἂν ἡ ζωή του ὑπῆρξε βραχεῖα, ἠμπορεῖ ὅμως νὰ λεχθῇ ὅτι ὑπῆρξε γεμάτη ἀπὸ τὰ μεγάλα ἰδεώδη τῆς πατρίδος καὶ τὰ μεγάλα διδάγματα τῆς ἀρετῆς.

Ἡ πάγκοινος αὐτὴ ἀναγνώρισις ἂς ἀνακουφίσῃ κατὰ τὰς σκληρὰς αὐτὰς ὥρας τῆς δοκιμασίας της τὴν καλὴν σύντροφον τῆς ζωῆς του καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους του, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ συνειδισμένοι λόγοι παρηγορίας θὰ ἀπετέλουν τύπον νεκρὸν καὶ ἂς εἶναι ἐλοφρὸν τὸ χῶμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐσκέπασεν ἡ 'Αττικὴ γῆ ἕνα τόσον πολύτιμον ἄνθρωπον, λαμπρὸν οἰκογενειάρχην, καλὸν πολίτην καὶ γενναῖον πολεμιστήν.

Κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Εὐθυμίου Δεδούση γενομένην ἐν 'Αθήναις εἰς τὸν ναὸν τοῦ 'Αγίου Γεωργίου Καρύτση προσῆλθον ἱκανοὶ συμπολῖται τὴν τελευταίαν μόλις στιγμὴν λαβόντες γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι στοὺς ὁποίους τὰ ἀστυναμικὰ μέτρα δὲν ἐπέτρεψαν, λόγῳ τοῦ χώρου, νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ναόν, μνήμονες ὅλοι πλὴν τῶν ἄλλων ἀρετῶν του καὶ τῶν μεγάλων προσπαθειῶν του διὰ τὸ Γυμνάσιον Γαλαξειδίου διὰ τὰς ὁποίας ὁ Σύνδεσμος εἶχε σπεύσει ἐν καιρῷ νὰ τῷ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας τῶν συμπολιτῶν. 'Εκ μέρους τῶν ἐθνικοφρόνων Γαλαξειδίου κατετέθη στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ του διὰ τὰς τοπικὰς καὶ ἐθνικὰς ὑπηρεσίας του.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ, 'Απρίλιος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — 'Ο ἑορτασμὸς τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς ἐφέτος ἤρχισε ἐδῶ ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς 24ης Μαρτίου μὲ θεατρικὴν παράστασιν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἄλλοτε Παρθεναγωγείου.

'Απηγγέλθησαν διάφορα ποιήματα, ἐψάλησαν πατριωτικὰ ἄσματα καὶ ἐπαίχθη ὡραιότατον σκέτς «ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Βορ. 'Ηπείρου καὶ Κύπρου». Εἰς τοῦτο ἔλαβον μέρος αἱ μαθήτριαι Σταμοῦλα Γαλάνη ὡς Β. Ἤπειρος, 'Ελένη Διόγου ὡς Δωδεκάνησος, Φ. Μιχοπούλου ὡς Ρούμελη, Εὐθυμία 'Ανδρεοπούλου ὡς Θεσσαλία, Μαρία Μίχου ὡς Κύπρος, τὴν δὲ 'Ελλάδα παρέστησεν ἡ μαθήτρια Κλεάνθη Ι. 'Ανδρεοπούλου. Αἱ μαθήτριαι Ζωὴ Ι. Παπαδοπούλου καὶ 'Αλατνιὼ Ν. 'Αγγουρᾶ ὡς ἀγγελοῦδια κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς 'Ελλάδος ἔρραινον μὲ ἄνθη. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὅλου ἔργου παρουσίαζε τὸν πόθον τῶν 'Ελλήνων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δύο αὐτῶν ἀλυτρώτων μερῶν τῆς 'Ελληνικῆς Πατρίδος. Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησεν ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοδ. 'Αργυρίου ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων μέχρι τοῦ 'Αλβανικοῦ ἔπους, ἀποσπάσαντος τὰ συγχαρητήρια τῶν παρακολουθησάντων τὴν ἑορτὴν γονέων καὶ κηδεμόνων, τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ πλήθους. 'Επηκολούθησαν ἐθνικοὶ χοροί. 'Ωσαύτως ὡραιοτάτην διάλεξιν ἔκαμεν ἡ μαθήτρια τοῦ Γυμνασίου Βιολ. Σ. 'Ανδρεοπούλου σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν προγόνων μας καὶ τὰ καθήκοντα τῆς νέας γενεᾶς. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου κ. Κάκαβας ὑπὲρ τῆς 'Ελληνικῆς μερίμνης. Ἡ ὅλη ἑορτὴ ἔκλεισεν μὲ τὸν 'Εθνικὸν Ὕμνον.

Τὴν πρωΐαν τῆς 25ης Μαρτίου μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι περιῆλθον τὴν πόλιν ψάλλοντες τὸ ἐωθινόν, ἐνῷ ἡ πόλις ἔπλεκε τὰς τὰ κυανόλευκα χρώματα, τὰ δὲ Δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα ἦσαν σημαιοστολισμένα.

Τὴν 10ην π.μ. ἐγένετο ἐπίσημος δοξολογία εἰς τὸν ναὸν τοῦ 'Αγίου Νικολάου, ὅπου παρέστησαν ἅπασαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, τὰ Σωματεῖα καὶ 'Οργανώσεις, τὰ Σχολεῖα, Γυμνάσιον καὶ Δημοτικὸν μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων, τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἐνδεδυμένων μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας ὡς καὶ πλῆθος κόσμου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐξεφώνησεν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ Δημ)λος κ. Π. Πορτούλας, ἕνα λόγον πατριωτικὸν καὶ μεστὸν ἐννοιῶν, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐκάλυψαν βροντώδεις ζητωκραυγαὶ 'Επηκολούθησεν ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ παρέλασις τῶν Σχολείων ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πλήθους ὑπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων. Μετὰ ταῦτα συνεκεντρώθησαν ὅλοι εἰς τὴν πλατείαν 'Ηρώων ἔνθα ἡ ἀναθηματικὴ στήλη τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων ὅπου ἐψάλη Τρισάγιον καὶ κατετέθησαν στέφανοι ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Γαλαξειδίου, τοῦ Γυμνασίου, Δημοτικοῦ Σχολείου, τοῦ 'Εμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς 'Οργανώσεως Χ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατοθέσεως τῶν στεφάνων ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τῶν πεσόντων καὶ τέλος ὑπὸ τῆς χορῳδίας τοῦ Γυμνασίου ἐψάλη ὁ 'Εθνικὸς μας Ὕμνος.

'Εν συνεχείᾳ συνεκεντρώθησαν ἅπαντες στὴν ἀποβάθραν ὅπου μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐχόρευσαν ἐθνικοὺς χορούς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐδόθη εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον πανηγυρικὴ ἑορτὴ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν κ.κ. Διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν καὶ μὲ συμμετοχὴν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ πατριωτικώτατον πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἤρχισε μὲ τὸν ἀκάθιστον ὕμνον καὶ

εἰδικῆς ἐν Νοσοκομείῳ θεραπείας.

Τοιούτων κοινωνικῆς προστασίας ἱδρυμάτων, ὡς ὁ «Οἶκος τοῦ Ναύτου» ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ εὔρυθμος λειτουργία πρέπει καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐξαίρεται καὶ τῶν ἐκπροσωπούντων αὐτὰ ἀτόμων ἡ ὅλη εὐσυνείδητος ἐκτέλεσις καθήκοντος πρέπει ἐπαξίως νὰ ἐπαινῆται.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΞΗΡΟΣ

'Από τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

"Αφιξις στὸ Μόρνο. Σταθμὸς «Πρώτων Βοηθειῶν», τὸ φιλόξενο σπίτι τῶν πατριωτῶν μας Θύμιου καὶ 'Ελένης Λαλοῦ. Φαγητὸ καὶ ὕπνος. "Οσα καὶ ἂν γράψῃ κανεὶς γι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους θὰ εἶναι λίγα ἐμπρὸς εἰς τὰς θυσίας ποὺ ἔκαναν. "Ολοι ὅσοι περάσαμε ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς χρεωστοῦμε μεγάλη εὐγνωμοσύνη. 'Ο Θεὸς νὰ εἶναι μαζύ τους.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἐπ' ὤμου τὰ πράγματα κατὰ δρόμο. "Αλλοι γιὰ Τρίκορφο ἢ Εὐπάλιον καὶ ἡ γενικὴ συγκέντρωσις στὴ Μανάγουλη. 'Από πόρτα σὲ πόρτα γυρίζομε. Καὶ ἐδῶ τὰ ἴδια λόγια. Παζαρεύματα καὶ στὸ τέλος στὴν μικρὴ πλατεῖα ἀράδιασμα τῶν πραγμάτων. Συχνὰ τρώνονται οἱ περίεργοι καὶ οἱ ἀγορασταί.

Ποιὸς δὲ θυμᾶται τὸν "Αη — Γιάννη τὸ Σκληρὸ στὸ Ξεροπήγαδο, ποὺ γινόταν τὸ παζάρι; Ἡ ἴδια εἰκόνα μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι τότε οἱ πωληταὶ ἦσαν ἔμποροι, ἐνῷ τώρα εἶναι οἱ ὑπερήφανοι Γαλαξειδιῶτες καὶ οἱ ὄμορφες Γαλαξειδιωτοποῦλες, ποὺ πουλᾶνε τὶς προῖκες τους γιὰ καλαμπόκι! Φτωχὸ Γαλαξεῖδι πῶς σὲ κατήντησε ἡ Μοῖρα!

Μετὰ τὸ ξεπούλημα φορτώνονται στὰ ζῶα τὰ φαγώσιμα καὶ κατευθύνονται ὅλοι στὸ Μοναστηράκι, ὅπου τὸ καΐκι.

'Αποπλέομεν κατακουρασμένοι γυναῖκες καὶ ἄνδρες, ποὺ ἔχουν μεταβληθεῖ τὰ χαρακτηριστικά των ἀπὸ τὶς κακοχίες. "Αφιξις στὸ Γαλαξεῖδι. Παλλαϊκὴ συγκέντρωσις, σκηνὲς ἀπερίγραπτες. Φιλιά, κλάματα. Κι' ἄκουγες: «Σώπα μανούλα μου, ἔφερα πολλὰ πράγματα, δὲν θὰ πεθάνουμε!»

"Ηλθε ἔπειτα καὶ ἡ δική μας σειρά. "Ενα πρωϊνὸ παλαμίσαμε τὸ βαρκάκι μας τὸ ἑτοιμάσαμε καὶ τὴν μεθεπομένην βολίτσες, σάκκοι, κακάβια, τεντζερέδες στὸ βαρκάκι καὶ δρόμο. Κλάματα ἀποχωρισμοῦ. Εὐχὲς καὶ ξεπροβοδίσματα τῶν δικῶν μας.

Σιγοτραγουδῶντας οἱ δυὸ φίλοι θυμηθήκαμε κάτι σοκολατάκια, ποὺ εἴχαμε «πάει» κάποτε κάπου μαζύ. Φθάσαμε στὴν Βιτρινίτσα, δὲν κάναμε καὶ πολλὴ δουλειά. Πάντως ἐξασφαλίσαμε... κρεμμύδια! Τὴν ἑπομένη βρεθήκαμε στὸ Μοναστηράκι, στὸ σπίτι τοῦ Λαλοῦ. Ξεκουραστήκαμε ἐκεῖ καὶ ἀργότερα στὴν Μανάγουλη.

Μόλις φθάσαμε σχεδόν... ὅλο τὸ Γαλαξεῖδι ἐκεῖ ἤτανε!... 'Ερωτήσεις, ἀπαντήσεις, ἀμοιβαῖος κατατοπισμός: «Αἴ, κορίτσια, πῶς πῆγε ἡ ἀνταλλαγή;» 'Η μία: «"Εξοχα», ἡ ἄλλη: «Καὶ ἐγὼ κάτι ἔκανα». 'Η τρίτη: "Ας τα καημένε Νῖκο, ἐγὼ πίπατα. 'Η τάδε καὶ ἡ τάδε κάνανε χρυσὲς δουλειές, δὲν ξέρω... τὸ κοκκαλάκι τῆς νυχτερίδας ἔχουν;»

'Αρχίζουμε καὶ μεῖς τὸ ἀράδιασμα τῶν ἐμπορευμάτων μας. Νάσου μιὰ πελάτισσα:

— Βρὲ σύ; πόσο θέλεις γι' αὐτὸ τὸ κακάβι;

— 40 δκάδες καλαμπόκι, κυρά μου.

— "Α! εἶσαι μεγάλος... μαυραγορίτης, θὰ σοῦ δώσω 35.

Τί νὰ κάνω; Τὸ δίδω γιὰ... σεφτέ. Τὸ φορτώνω μάλιστα στὴν πλάτη μου καὶ τὸ πάω στῆς «κυρίας» τὸ σπίτι. Μοῦ δίνει τὸ καλαμπόκι, ἕνα κομμάτι ψωμὶ καὶ μιὰ φούχτα ἐλιὲς γιὰ τὸν «κόπο μου»! Τὴν εὐχαρίστησα.

Γυρίζω στὴν πλατεῖα μαζὺ μὲ τὴν κυρία γιὰ νὰ ψωνίσῃ καὶ ἄλλα. Δίπλα μου ὁ Παρασκευᾶς Πλατώνης τῆς λέγει: «Νὰ κυρὰ κακάβι. Εἶναι «παρθένος» ἐνῷ αὐτουνοῦ ποὺ πῆρες εἶναι μεταχειρισμένο!!» Γελάσαμε μὲ τὴν καρδιά μας. 'Ο Γιῶργος, ἐν τῷ μεταξύ, πωλοῦσε κι' αὐτός. Εἴχαμε φτιάσει ἕνα πήχη κανονικὰ μὲ ὀκτὼ ρούπια! 'Εν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Γιῶργος μὲ τρόπο εἶχε «φάει» τὸ ἕνα ροῦπι στὸν πήχημας χωρὶς νὰ μοῦ πῇ τίποτα καὶ ἔτσι βγάζαμε πενὸ πολλοὺς πήχεις τὰ παντκά!

Γνώρισα κάποιον 'Ανδριτσόπουλο καὶ γινήκαμε φίλοι. Μέχρι σήμερα διατηροῦμεν ἀλληλογραφίαν «διὰ τὸν φόβον τῶν 'Ιουδαίων». "Ανθρωποι εἴμαστε, δὲν ξέρεις τί γίνεται πάλι!

Σιγὰ — σιγὰ κατήντησε δρομολόγιον τὸ περιπετειῶδες αὐτὸ ξεκίνημα. Καὶ ἔτσι πᾶνε τὰ ὡραῖα μας πραγματάκια. Μὰ ζήσαμε. Δὲν ἔφθασαν ὅμως τὰ πράγματα. 'Αφοῦ ἐτελείωσαν ἄρχισε καὶ τὸ ξεσκέπασμα τῶν σπιτιῶν. Κεραμίδια, πορτοπαράθυρα, πατώματα. Περνῶντας κανεὶς σήμερα ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι βλέπει αὐτὸ τὸ τρομερὸ θέαμα. Πολλὰ σπίτια μένουν μὲ τοὺς τέσσερες τοίχους.

Καὶ ὅταν δὲν βρισκόσουν στὰ χωριὰ τοῦ Μόρνου καὶ ἤσουν στὸ σπίτι ἔτρεχες γιὰ νερὸ στὴ Ρήχη μὲ τὴν βάρκα γιατὶ καὶ ὁ μπάρμπα — Μιχάλης ὁ Ματραντὰς δὲν ἔφερνε νερό. "Ηθελε «εἶδος» κι' αὐτὸς ἢ ἐπειδὴ σωθῆκαν τὰ ξύλα ἀγγαρεία γιὰ τὸν Τράχηλα ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ! Καὶ ὅταν ἀρχίζαν τὰ πρωτοβρόχια, γενικὴ ἔξοδος γιὰ «Μπομπόλια». Γι' αὐτὸ ἀγαπητοὶ πατριῶται, συγγενεῖς καὶ φίλοι, ποὺ εἶσθε στὰ ξένα καὶ ποὺ σὲ σᾶς ὀφείλομεν τὸ ντύσιμό μας ἔπειτα ἀπὸ τὴν γδύμνια μας μὲ τὰ πολύτιμα δῶρα ποὺ μᾶς στείλατε, μιὰ παράκλησιν ἔχω νὰ σᾶς κάμω ἀφοῦ σᾶς χιλιοευχαριστήσωμεν: Στεῖλτε μας λίγο «Μπομπολόσπορο» γιατὶ ἅμα μὲ τὸ καλὸ ἔλθετε καὶ θελήσετε καμμιὰ μαγειριὰ μπομπόλια ἢ τσοῦπρες δὲν θὰ βρῆτε οὔτε στὸν "Αη — Γιώργη, οὔτε στὸ Ροζίκι οὔτε ἀλλοῦ. Τὰ ἐξωλοθρεύσαμε μέχρι ἑνός. Τὸν μόνον ποὺ θὰ βρῆτε, ὡς πιστὸν φρουρὸν τοῦ τόπου μας εἶναι ὁ "Αγιος Νικόλαος, ἡ ὡραία ἐκκλησία μας, ὁ πολιοῦχος τῆς πόλεως καὶ προστάτης τῶν θαλασσινῶν μας. Βοήθειά του σὲ ὅλους.

ΝΙΚΟΣ Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
πλοίαρχος Ε. Ν.

Συνδρομηταὶ τῆς ἐφημερίδος

Συμπληρώναμεν σήμερον τὸν κατάλογον τῶν καταβαλόντων τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος κ. κ. συμπολιτῶν μας]

'Ανδρ. Δανόπουλος, Παρασκευούλα Τσούνα, Δ. Τσοναῆς, Σ. Ε. Γονιός, Κούλα Κ. Δροσοπούλου, Π. 'Αναστασόπουλος, Ε. Ι. Βούλγαρης, Α. Χ. 'Αρβανίτης, Δ. Α. Διπαρδῆς, 'Ηλ. Χ. Τσαουσάκης, Ν. Η. Τουρνέλλης, Βασιλικὴ Μαμᾶ, Κ. Γαλυατσᾶτος, Η. Ι. Παπαγεωργίου, Ν. Θ. Παπαπέτρος, Π. Προκάλαμος, Σ. Ε. Τσότσολος, Ε. Η. Διόγος, Π. Δ. Μπερνίτσας, Φρόσω Ι. Ζαρμπούρη, Κατίνα Σ. Δεδούση, Νικ. 'Αποστολόπουλος, Παρασκευᾶς Μουράτογλου, Κατίνα Βλασσοπούλου, Χαράλ. Μπίτος, Ν. Δαγλιὰ, Ν. Βαβανάτσος, Ν. Ψάλτης, Σπ. Ζαχόπουλος, Ι. Ε. Μητρόπουλος, Μαρία Ι. Κουτρουλιᾶ, Λουλουδία Γεωργοπούλου, Πανωραία Μπογιαντζάκη, 'Ελένη Δ. Παπαθανασίου, Χρῆστος Μακρῆς, Π. Α. Νίκας, Ν. Γ. Σκουρλέτος, Λεων. Ναθαναήλ, 'Ιωάν. Γκαβέρας, 'Ελένη Γ. Χατζῆ, 'Ανδρ. Πλουμίδης, Χ. Η. Μπαρτσώτας, Γ. Χ. Ζαγορᾶς, Δημ. Α. Λεβαντῆς, Ἀπ. Πλαφτζῆς, Θ. Ι. Λιμπέρης, Γ. Ε. Περδικούλης, Παρασκευούλα Κουδούνη, Εὐθ. Ι. Καραγιάννης, 'Ηλ. Δ. Ζαχαρόπουλος, Ν. Δ. Μαστρογιάννης, Εὐθ. Ι. Γούναρης, Εὐστ. Κατσούλης, Νικ. 'Αθ. Μοσχολιός, Εὐμορφία Δ. Πρίμα, 'Ιωάν. Κ. Τρίγκαλας, Θεόδ. Γ. Μοσχολιός, Θεοχ. Ν. Σαλοῦρος, Εὐμορφία Ν. Γάτου, Νικ. Κατσαντώνης, Νικ. Π. Κατσαντώνης, Διονυσία Ν. Στεργίου, Παρασ. Β. Καραγουλιᾶμος, Πανωραία Ν. Σαλούρου, 'Ελισσάβετ Π. Πλατῆνη, 'Αγλαΐα Ι. Βισβίκη, Χρῆστος Διαμαντόπουλος, 'Ιωάν. Ε. Ποντίδας, Εὐθ. Ι. Ποντίδας, 'Ιωάν. Ν. Δίγκας, Δ. Γ. Λογοθέτης, Εὐστ. Διον. Θερειανός, 'Αναστ. 'Αν. 'Ανδρεόπουλος.

ΚΑΤΕΒΑΛΟΝ ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

'Ι. Κατσιμπούρης, Ν. Γ. 'Αγγουράς, Παρασκ. Φ. 'Ανδρεοπούλου, Μαρία Π. Κούτουλα, 'Ιωάν. Εὐστ. Κάλεσης, Σωτ. 'Ηλ. Διόγος.

γλυκό της ὄνομα «Γαλαξεῖδι».

Μὲ συγκίνησι ὑποδέχθηκε ἡ ἐδῶ Κοινότης μας τὸ μικρὸ αὐτὸ φύλλο ποὺ ἦλθε νὰ μᾶς χαρίσῃ λίγες εὐχάριστες στιγμὲς φέροντας τὰ νέα τῆς πατρίδας μας ποὺ ὁ πόνος τῆς ξενιτειᾶς κάμνει πιὸ ἀξιολάτρευτη.

Παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε στὸ «Γαλαξεῖδι» πῶς ὅσο μακρυὰ καὶ ἂν βρισκόμεθα, δὲν ξεχνοῦμε τὴ φτωχολογιὰ τοῦ τόπου μας καὶ γι' αὐτὸ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς κυρίας Εὐθυμίας Ζαχαριᾶ κάνομε ἔρανο, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου θὰ ἀποστείλωμε μόλις συμπληρωθῇ διὰ νὰ διατεθῇ ἀποκλειστικῶς στοὺς φτωχοὺς πατριῶτες μας σὸ Γαλαξεῖδι νὰ μπορέσουν κι' αὐτοὶ νὰ γιορτάσουν τὶς ἅγιες ἡμέρες τοῦ Πάσχα σὰν χριστιανοί.

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὰ θερμά μας συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος «Γαλαξεῖδι».

Μετὰ τιμῆς

ΚΟΥΛΑ Ἰ. ΔΕΔΟΥΣΗ

ΕΛΛΕΞΙΚΟ, (Καλλιφορνίας) 13 Μαρτίου 1947

Πρὸς ὅλο τὸ πρόσωπικὸν τοῦ «Γαλαξειδιοῦ» Πειραιᾶ

Μὲ ξεχωριστὴν χαρὰν στέλλομεν ἀπὸ μακρὰν τοὺς καλυτέρους μας χαιρετισμοὺς διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Γαλαξειδιοῦ». Στὴν ξενιτιά μας εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ εὐχόμεθα νὰ συνεχίσῃ.

Μὲ μεγάλην ἐκτίμησιν

Οἰκογένεια ΠΡΟΚΑΛΑΜΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Αγαπητὸ «Γαλαξεῖδι»

Παρακαλῶ, ὅπως εἰς τὰς στήλας σου φιλοξενήσῃς τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν μεγάλην εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι, ὡς καὶ τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου» πλοίαρχον λιμεν. κ. Σκλιᾶν, καθὼς καὶ τοὺς παρὰ τῇ ἰδίᾳ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετοῦντας ἀρχίατρον Β. Ν. κ. Ν. Τζαβάραν, τὸν ἰατρὸν κ. 'Ι. Παππᾶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους Παντ. Κοτομάτην καὶ 'Αντ. Μήτσαν διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἔσπευσαν νὰ μὲ ἐξυπηρετήσωσιν ἐσχάτως εἰς τὴν περίπτωσιν στενοῦ μου συγγενοῦς ναυτικοῦ λαβόντος ἐκτάκτως ἀνάγκην εἰδικῆς ἐν Νοσοκομείῳ θεραπείας.

Τοιούτων κοινωνικῆς προστασίας ἱδρυμάτων, ὡς ὁ «Οἶκος τοῦ Ναύτου» ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ εὔρυθμος λειτουργία πρέπει καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐξαίρεται καὶ τῶν ἐκπροσωπούντων αὐτὰ ἀτόμων ἡ ὅλη εὐσυνείδητος ἐκτέλεσις καθήκοντος πρέπει ἐπαξίως νὰ ἐπαινῆται.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΞΗΡΟΣ

ἐτελείωσε μὲ τὸν ἐθνικόν.

Τὸ ἑσπέρας ἐγένετο λαμποδηφορία ὑπὸ τῶν σχολείων μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς κ. κ. καθηγητάς, διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ἀπὸ τοὺς ἑξώστας διαφόρων οἰκιῶν ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν διάφορα πατριωτικὰ ποιήματα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παριστάμενων. 'Εν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ ἐθνική μας ἑορτὴ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ καθῆκον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τοὺς κ. κ. 'Αγησίλαον Κράκαβαν δ) τὴν τοῦ Γυμνασίου, Θεόδ. 'Αργυρίου καθηγητήν, Παναγιώτην Πορτούλαν δ) τὴν Δημοτ. Σχολείου, 'Αν. Παπαγεωργίου διδάΝάκου, Φωφὼ Ζαχαριὰ καὶ 'Ανθούλαν Πετρατζᾶ — Παπαγεωργίου, τὰ θερμά μας συγχαρητήρια διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας των πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς.

Παράλειψις θὰ ἦτο νὰ μὴν ἀναφέρωμεν ὅτι ἀπόλυτος τάξις παρετηρήθη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἐνταῦθα σταθμοῦ χωροφυλακῆς ἀνθ) στοῦ κ. Κ. Βασιλάκου καὶ τῶν ἀστυνομικῶν του ὀργάνων.

ΘΥΜΙΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἐφημερίδος μας φύλλον ἐκτίθενται ἡ ἀρχικὴ περὶ τῆς ἐκδόσεώς της σκέψις, οἱ σκοποί της καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς Συντακτικῆς 'Επιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐργάζονται οὐ μόνον ἐνθουσιωδῶς, ἀλλὰ καί, ὅπερ τὸ κεφαλαιῶδες, ἀνιδιοτελῶς.

Οὐδεμία ὅμως ἐφημερὶς βλέπει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἄνευ προεξασφαλίσεως κεφαλαίων.

'Εθέσαμεν ὡς βασικὴν καὶ ἄκαμπτον προϋπόθεσιν ὅτι, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκδόσεως, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπετο νὰ θιγῇ τὸ χρηματικὸν κεφάλαιον τοῦ Συνδέσμου, τὸ σχηματισθὲν διὰ τῶν ἐγγραφῶν τῶν πρώτων μελῶν του καὶ ἐξ ὀλίγων δωρεῶν. Τοῦτο ἄλλωστε ἐθεωροῦμεν ἱερόν, προορίζόμενον μόνον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν. Πράγματι δὲ καὶ διετέθη κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, ἐν Γαλαξειδίῳ καὶ Πειραιεῖ, καὶ ἀπέμεινεν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Συνδέσμου δραχμαὶ 23 χιλιάδες περίπου.

Διὰ τόσου ποσοῦ ἐφημερὶς δὲν ἐκδίδεται. 'Εὰν δὲ ἐξ ἄλλου, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἔκδοσίν της, ἀνεμένομεν προηγουμένην ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τίς οἶδε πόσος θὰ παρήρχετο χρόνος.

Ὡς ἐκ τούτου ἠσπάσθημεν ἀνεπιφυλάκτως τὴν ὑπὸ τοῦ Προέδ

"ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔι,,

Ὄργανον τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν

Ἔτος Α'. ἀρ. φύλ. 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ἐσωτ. Ἐτησία Δραχ. 10.000
» Ἐξάμηνος » 6.000
Ἐξωτερικοῦ Ἐτησία Δολλ. 5
» » Λίρ. 11)2

Β) ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐσωτερικοῦ Ἐγγραφὴ δρ. 1000
» Ἐξάμηνος » 3000
» Ἐτησία » 6000
Ἐξωτερικοῦ Ἐγγραφὴ Δολλ. 3
» Ἐξάμηνος » 6
» Ἐτησία » 12

Ἐμβάσματα καὶ Ἐπιταγαὶ Κον Δημ. Μαστοροῖκον Μπουμπουλίνας 9α — Πειραιᾶ

Συνδρομαὶ Συνδέσμου καὶ Ἐφημερίδος γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν κ. κ.: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: 1) Ε. Ν. Γουργουρῆ, Δικηγόρου ὁδὸς Γ. Γεναδίου 3, 2) Π. Σκαφτούρου, ὁδὸς Σταδίου 31, ἐντὸς καταστήματος Κ. Ν. Κωστοπούλου. ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: 1) Δ. Μαστορίκου, Μπουμπουλίνας 9α, 2) Παν. Σκαφτούρου, Ἁγ. Σπυρίδωνος 14, 3) Δ. Κατσανάκη, Πάργας 10.

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΛΛΗΝ στήλην δημοσιεύομεν μερικοὺς εὐγλώττους ἀριθμοὺς διαπεθέντων ποσῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου διὰ διαφόρους φιλανθρωπικοὺς καὶ κοινωφελεῖς σκοποὺς τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος. Τὸ Συμβούλιον μὲ εὔλογον συγκίνησιν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως ὅσοι συνέδραμον τὸ ἔργον του. Ἀπὸ τὴν πρόθυμον δὲ καὶ αὐθόρμητον αὐτὴν συνδρομὴν ἀντλεῖ θάρρος καὶ ἐλπίδας ὅτι τὸ μέλλον θὰ εἶναι καλύτερον καὶ ὅτι ἡ μικρὰ ἀνακούφισις, τὴν ὁποίαν οἱ καλοὶ συμπολῖται μας καὶ οἱ εὐγενεῖς δωρηταὶ ἐξησφάλισαν σήμερον διὰ τοὺς ἀπόρους μας, θὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον μεγαλυτέρα. Οἱ πτωχοί μας τοὺς στέλλουν τὴν εὐχήν: ὁ Θεὸς νὰ εἶναι μαζί τους.

ΑΠΟΤΕΛΕΙ πραγματικὸν ἡρωϊσμὸν τὸ πέρασμα μὲ αὐτοκίνητο τοῦ δρόμου Γαλαξειδίου — Λιδωρικίου. Οἱ ἄφθονες λακκοῦβες καὶ τὸ ξέχασμα τῶν σκύρων ποὺ ἔγινε μὲ τὸ πέρασμα τῶν ἁλωνιστικῶν μηχανῶν, τὸν ἔχουν κάμει ἀδιάβατον. Καὶ ὅμως οὐδεμία ἀπολύτως πίστωσις — καθ' ὅσον τοὐλάχιστον γνωρίζομεν — διετέθη διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δρόμου τούτου, μολονότι καὶ τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον ἀρκετὰ ἑκατομμύρια διέθεσαν διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς Φωκίδος. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου αὐτοῦ ἐδαπανήθησαν περὶ τὰ 25 προπολεμικὰ ἑκατομμύρια καὶ

συνδρομητῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Γαλαξειδίῳ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου φύλλου, τὸ Γαλαξειδι εἶδε τὸ φῶς καὶ ἔκαμε τὰ πρῶτα του βήματα.

Ἡ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως θὰ ἐξασφαλισθῇ ἀνελλιπῶς διὰ τῆς ἐγκαίρου καταβολῆς τῶν καθωρισμένων συνδρομῶν ὑφ' ὅλων τῶν δυναμένων Συμπολιτῶν.

Ὡς γνωστόν, οὐδὲν ἐπιτυγχάνεται ἂν μὴ πρυτανεύῃ ἡ Ἀρχὴ τοῦ «Θέλω — Γνωρίζω — Δύναμαι». Ὅλοι θέλομεν καὶ ὅλοι ἄριστα γνωρίζομεν τί πράγματι ἐπιδιώκομεν. Εἰς ὅλους μας ἀπόκειται νὰ ἀποδείξομεν ὅτι, πλὴν τῆς ἀνεξαντλήτου ἠθικῆς δυναμικότητος, ἐπετύχομεν καὶ τὴν ὑλικήν. Περὶ τούτου δὲ τρέφομεν τὰς ἀρίστας τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας καὶ ἀντλοῦμεν ἐκ τῶν προσφάτων ἀκόμη δωρεῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱδρυτικοῦ κεφαλαίου τῆς ἐφημερίδος μας, τὰς ὁποίας μᾶς ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι συμπολῖται μας: Ὁ κ. Παντ. Ἰωάν. Ἀγγουρᾶς δρχ. 100.000, ὁ κ. Ἐλευθ. Κ. Δόγκας 60.000, ὁ κ. Κων. Σπ. Τρίγκαλας 50.000, ὁ κ. Σ. Α. Κουντούρης δρχ. 15.000, ἡ κυρία Ἀγγελαία Ν. Οἰκονόμου 15.000, ὁ κ. Γ. Β. Κρίκος 20.000, ὁ κ. Δ. Λάϊος 20.000, ὁ κ. Εὐάγγελος Στομακίου 20.000, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκφράζομεν θερμοτάτας εὐχαριστίας.

ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Ν. ΑΦΡΙΚΗΝ

Παρὰ τῶν κυριῶν Εὐθυμίας Ζ. Ζαχαριᾶ καὶ Κούλας Ι. Δεδούση ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μας κ. Δ. Κατσανάκης ἔλαβεν ἐκ Καίηπ—Γάουν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν καὶ συγχρόνως ἕνα τσὲκ 64 λιρῶν Ἀγγλίας, τῶν ὁποίων τὰ τραπεζιτικὰ ἔξοδα ἐκ σελινίων 13 κατέβαλεν εἰς μνήμην τοῦ πατρός της ἡ κ. Εὐθυμία Ζαχαριᾶ.

«Μὲ μεγάλη χαρά μας ἐλάβαμε τὴν ἐφημερίδα μας «Γαλαξείδι» καὶ τὸ περιεχόμενό της μᾶς συνεκίνησε πολύ. Ἐσωκλείστως λαμβάνετε ἐπιταγὴν 64 λιρῶν, τὰς ὁποίας ἐσυνάξαμε μεταξύ μας οἱ πατριῶται καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ λάβετε τὴν καλὴν φροντίδα νὰ διανεμηθοῦν χωρὶς καμμία κομματικὴ διάκρισι καὶ ὅπου εἶναι ἀπαραίτητα χρήματα εἰς τοὺς ἀπόρους τοῦ Γαλαξειδιοῦ διὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

Ὁ κατάλογος τῶν δωρητῶν εἶνε:

Κώστας Παπαγεωργίου εἰς μνήμην τῆς μητρός του	Λ.Α.	20.0.0
Ζαχαρίας Ζαχαριᾶς	»	5.0.0
Γεώργ. Μαρδάκης	»	5.0.0
Σπυρ. Ἀγγουρᾶς	»	5.0.0.
Πέτρος Δόγκας	»	5.0.0.
Ἰωάν. Μπουγᾶς	»	5.0.0.
Γεώργ. Πετρουλῆς εἰς μνήμην τοῦ πατρός του	»	5.0.0
Νικ. Γεωργου «Δόγκα Πατρῶν»	»	5.0.0
Νικ. Ἀγγουρᾶς	»	3.0.0
Ἰωάν. Βαμβαδέλης, Πλωμάριον Λέσβου	»	2.0.0
Ἰωάν. Δεδούσης	»	2.0.0.
Νικ. Λαΐνης	»	2.0.0.
Τὸ ὅλον	Λ. Ἀγγ.	64.0.0

εἶναι λυπηρὸν νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ καταστραφῇ.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ πόσαι καὶ ποῖαι εἶναι αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆν χώραν. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ συστήσωμεν κάπως μεγαλυτέραν προσοχὴν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τοῦ Γαλαξειδίου διὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ κάτοικοι ἀπὸ φροντίδας ποὺ δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός των καὶ δυνηθοῦν νὰ ἀποδοθοῦν εἰς ἔργα προάγοντα τὰ τοπικὰ συμφέροντα, ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Καταντᾶ ἀκατανόητον πράγματι, ὅτι οὐχὶ ἅπαξ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ μικρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις, ἡ ὁποία ὑποτυπωδῶς ἐκπροσωπεῖ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους, ἀποσύρεται διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς φρουρὰς γειτονικῶν πόλεων, ὡς νὰ εἶναι μικρότερος ὁ κίνδυνος διὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικόφρον Γαλαξείδι.

ΕΙΣ μερικὰ ἀπὸ τὰ γράμματα συμπολιτῶν μας, ποὺ μᾶς ἦλθαν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εὑρίσκομεν ἐντελῶς ξεχωριστὴν θέρμην πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Τὸ ἐπεριμέναμεν. Εἴχαμε ἀπόλυτον τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ καϋμὸς τῆς ξενιτιᾶς ἐμψυχώνει πάντοτε τὸ αἴσθημα τῆς νοσταλγίας καὶ ὅτι ἡ μικρὰ ἐφημερίς, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ὁ Σύνδεσμός μας θὰ ἔφερνε χιλιάδες μίλλια μακρυὰ μαζὶ μὲ τὸν χαιρετισμὸν τῆς γενετείρας εἰς τὴν σκέψιν τῶν σκορπισμένων παιδιῶν τοῦ τόπου μας μίαν χρυσῆν ἅλυσσιν φιλικῶν καὶ παιδικῶν ἀναμνήσεων καὶ οἰκογενειακῶν συγκινήσεων. Ἀλλὰ ἡ φιλοδοξία μας δὲν σταματᾶ μόνον ἐως ἐδῶ. Μὲ ὅσην εὐχαρίστησιν διαβάζουν οἱ ἔξω τῆς Ἑλλάδος συμπολῖται μας τὰ νέα τοῦ τόπου μας μὲ ἄλλην τόσην οἱ ἰδικοί των εἰς τὸν τόπον μας θὰ ἐδιάβαζαν δικά τους νέα. Καὶ δι' αὐτὸ τὸ «Γαλαξείδι» πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἐφιλοξένει εἰς τὰς στήλας του κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν τῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ ἀπὸ τὸ Γαλαξείδι ὅτι οἱ νεοδιορισθέντες κοινοτικοὶ σύμβουλοι δὲν ἀνέλαβον ἀκόμη τὰ καθήκοντά των καὶ ὡς εἶνε ἐπόμενον καθυστερεῖ ἡ νόμιμος συγκρότησίς του, τόσον ἀπαραίτητος ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ τόπου μας. Δὲν γνωρίζομεν φυσικὰ τὴν αἰτίαν, ἐλπίζομεν ὅμως καὶ εὐχόμεθα νὰ δοθῇ τὸ ταχύτερον μία ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον συνδέεται μὲ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.

Ἀφανεῖς ἥρωες τοῦ Γαλαξειδίου

Ο ΣΠΑΝΑΝΤΡΙΑΣ

Σπαναντρία τὸν ἔλεγαν γιατὶ ἦταν σπανός. Ἀλλὰ εἶχε κι' ἕνα ἄλλο παράξενο παρατσοῦκλι, τὸν ἔλεγαν καὶ Κυριελέησον. Καὶ σὰν ἐρώτησα μία φορὰ γιατὶ εἶχε αὐτὸ τὸ παρατσοῦκλι μ' ἐπληροφόρησαν ὅτι σὰν παντρέφτηκε μὲ τὴν θει' Ἀντρίαινα, στὰ στεφανώματα κάθε φορὰ ποὺ ἔλεγε ὁ παππᾶς ἢ ὁ ψάλτης «κύριε ἐλέησον», ἐπανελάμβανε καὶ ὁ γαμπρὸς μὲ εὐλάβειαν, «κύριε ἐλέησον». Τὸ πρᾶγμα ἔκαμε ἐντύπωσιν στοὺς προκαλεσμένους καὶ τοῦ τὸ ἐκόλλησαν παρατσοῦκλι ποὺ ἐπεκράτησεν τόσο, ὥστε ἐξαφάνισε τὸ πραγματικὸν ἐπώνυμο τοῦ Μπαρμπαντρία.

Ἦταν ἔναψηλὸ, ἰσχνὸ καὶ κυρτὸ γεροντάκι. Ἔτσι τὸν θυμοῦμαι ἀπὸ τὰ μικρά μου χρόνια ἐκεῖνα, μὲ τὴν ὀλιγόπτυχη καθαρὴ φουσανέλλα του, τὰ τριμένα τσαρούχια, τὴν μαύρη ὑφαντὴ παπατοῦκα του, τῆς ἄσπρες κάλτσες του μὲ τὰ μαῦρα τουζουλούκια του καὶ τὸ ἰσχνὸ ἄτριχο καὶ πάντα σκυθρωπὸ πρόσωπό του καὶ τὶς λίγες ἀσπρόμαυρες τρίχες ποὺ ἐξέφευγαν κάτω ἀπὸ τὴν μαύρη σκούφια του. Στὸ δεξί του πλάϊ ἐκρέμονταν πάντα ἀπὸ τὴν μέση του μὲ ἕνα σπάγγο ἕνας σουγιᾶς μαῦρος γυριστὸς σὰν κλαδευτῆρι καὶ στὸ ἀριστερό του χέρι ἐκρατοῦσε ἕνα κολοκύθι (φλασκί) ποὺ ἦτο, πάντα, ὁ ἀχώριστός του σύντροφος ὅ ταν ἦταν στὸ δρόμο.

Ζοῦσε μὲ τὴν γυναῖκα του τὴν θει' Ἀντρίαινα, σὲ μιὰ λασπόχτιστη καλύβα, μεγαλούτσικη, χτισμένη σὲ ἕνα ἀνηφοράκι λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ τὸ σπίτι μας. Μπρὸς στὴν καλύβα καὶ ἀνάμεσα στὰ βράχια ποὺ ὑπῆρχε λίγο χῶμα, εἶχαν ἕνα μικρὸ κηπάκι ὁλοστρόγγυλο, περιφραγμένο μὲ σπάλαθρα ποὺ εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ βουνό, στὴν πλάτη του ὁ Μπαρμπαντρίας καὶ στὸ ὁποῖο εἶχε φυτέψει ἡ θει' Ἀντρίαινα λίγα λαχανικά, μιὰ βραγιὰ σπανάκι, λίγο ἄνηθο, κανένα κρομυδάκι, λίγη ρόκα ἢ κάρδαμο γιὰ νἄχουν προσφάγι στὴ τόση φτώχεια τους.

Τὸ κηπάκι καλλιεργοῦσε ἡ θει' Ἀντρίαινα τὸ χειμῶνα μόνο ποὺ δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ πότισμα καὶ ὁ Μπαρμπαντρίας τὴν βοηθοῦσε, πότε σιάχνοντας τὸ φράχτη, πότε κουβαλῶντας φουσκὴ ἀπὸ τὸ γειτονικό τους ἀχοῦρι.

Τὸ καλοκαῖρι ξερένονταν γιατί, γέροι καθῶς ἦταν, δὲν μποροῦσαν νὰ κουβαλοῦν νερὸ ἀπὸ τὰ πηγάδια ποὺ ἦταν κάτω στὴν πόλι καὶ γιὰ τὸ πότισμα τοῦ κηπαριοῦ. Μόλις μποροῦσε, ἡ θει' Ἀντρίαινα νὰ φέρνῃ ἕνα—δυὸ κουβάδες τὴν ἡμέρα γιὰ τὶς λίγες ἀνάγκες τους καὶ γιὰ νὰ ἀλλάξῃ τὸ νερὸ τοῦ κουρουπιοῦ, ποὺ ἔπιναν ἡ κότες της, γιατὶ ἔτρεφε λίγες ἢ μᾶλλον ἐτρέφοντο στὶς γύρω κοπριὲς καὶ μποροῦσαν νὰ πουλᾶνε κανένα αὐγὸ νὰ πέρνουν λίγο λάδι γιὰ τὸ λυχνάρι ἢ ὅ,τι ἄλλο μποροῦσαν.

Συχνὰ ἔβλεπα τὴν θει' Ἀντρίαινα ποὺ ἦταν πολὺ νοικοκυρεμένη καὶ παράξενη στὴν πάστρα νὰ κάνῃ πηλὸ μὲ νερὸ καὶ χῶμα, νὰ χρίζῃ, ὅπως ἔλεγε, τὸ δάπεδο τῆς καλύβας της ποὺ ἡ κότες σκαλίζοντας ἔκαναν λακάκια.

Δίπλα στὸ τζάκι ποὺ βρίσκονταν σὲ μιὰ γωνιά, ἔστρωναν ἕνα ἀχερένιο στρῶμα καὶ τὰ σχετικὰ στρωσίδια καὶ σκεπάσματα σὰν πλάγιαζαν. Ἐμπρὸς εἶχαν δύο-τρία χαμηλὰ σκαμνιὰ ποὺ κάθονταν καὶ ζεσταίνονταν τὸ χειμῶνα ἀνάβοντας φωτιὰ μὲ τὰ λιγοστὰ ξύλα καὶ φρύγανα ποὺ ἔφερνε ὁ Σπαναντρίας.

Ἕνας λύχνος κρεμῶνταν στὸ τζάκι, δυό-τρεῖς κοῦπες, ἕνα-δυὸ σκουτέλια καὶ δυὸ-τρία χοντρόπατα, αὐτὰ ἀποτελοῦσαν τὴν ἐπίπλωσι καὶ σκεύη τῆς καλύβας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἔλειπε τὸ ἅγιο κόνισμα μὲ τὰ βάγια καὶ ἄνθια ἀπὸ τὸν ἐπιτάφιο, οὔτε τὸ καντῆλι ποὺ ἄναβαν στὶς μεγάλες γιορτές.

Παιδιὰ δὲν εἶχαν, φαίνεται δὲν ἀπόχτησαν. Οὔτε καὶ στενοὺς συγγενεῖς εἶχαν. Ζοῦσαν πάντα μόνοι τους, ὀλιγόλογοι καὶ σκυθρωποί.

Κακόμοιροι γέροι! Γιὰ πόσα πράγματα δὲν εἶχαν ἀνάγκη στὴν ἡλικία ποὺ ἦσαν καὶ πόσα δὲν ἐστεροῦντο, ἰδίως τὸν χειμῶνα. Ποτὲ δὲν ζητοῦσαν ἀπὸ κανέναν τίποτε. Ἦσαν πτωχοί, ἀλλὰ ὑπερήφανοι καὶ τὴν Κυριακὴ σὰν ἔμπαιναν στὴν μικρὴ ἐκκλησία μας ἔλαμπαν τὰ φτωχικά τους ροῦχα ἀπὸ πάστρα.

Μ' ἂν ἔλειπαν ὅλα ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς γέρους δὲν τοὺς ἔλειπε τὸ κρασάκι τους, ὁ καλὸς αὐτὸς φίλος τῶν γερατειῶν ποὺ στυλώνει τὴν καρδιὰ καὶ κάνει νὰ ξεχνιοῦνται ὅλες ἡ πίκρες.

Τοὺς τὸ εἶχε ἐξασφαλίσει ἕνας φίλος τους, εὐσυνείδητος μπακάλης, ποὺ δὲν πουλοῦσε στοὺς πελάτες του τὸ διδάνιο καὶ κεῖνο ποὺ πέφτει ἀπὸ τὴν κάνουλα τοῦ βορελιοῦ σὲ ἕνα σκουτέλι. Κι' ἔτσι, κατὰ τὶς 11 τὸ πρωῒ κατέβαινε ὁ Σπαναντρίας τὸ ἀνηφοράκι τῆς καλύβας του τὴν ἴδια πάντα ὥρα, καὶ μιὰ γειτόνισσα ποὺ ξενοῦφαινε τὸν εἶχε σὰν ρολόγι καὶ μόλις τὸν ἀντίκρυζε, ἀπὸ τὸ παράθυρο ποῦχε στήσει τὸν ἀργαλειό της, νὰ κατηφορίζῃ σκυφτὸς καὶ βραδύς, πεῆτιῶνταν ἀπ' τὸν ἀργαλειὸ γιὰ νὰ ἑτοιμάσῃ φαγὶ γιὰ τὰ παιδιά της, ποὺ θὰ γύριζαν ἀπὸ τὸ σκολειό.

Κι' ἔτσι σκυφτὸς καὶ ἀμίλητος πήγαινε στὸν καλόκαρδο μπακάλη. Σὲ λίγο γύριζε μὲ τὸ κολοκύθι βαρύ, ἀνηφόριζε, ἔμπαινε γιὰ λίγο στὴν καλύβα του καὶ ἔβγαινε μ' ἕνα κίτρινο σκουτέλι γεμᾶτο ξερόκομματα μουσκεμένα στὸ κρασί, ἐκάθιζε σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα κοντὰ στὴν πόρτα, ἔκανε τὸ σταυρό του καὶ ἔτρωγε ὄμορφα κοὶ τακτικὰ μὲ ἕνα ἀγριορεῖτικο ξύλινο κουτάλι. Σὰν ἀπότρωγε ἔκανε πάλι τὸ σταυρό του εὐχαριστημένος. Τὸ ἴδιο ἔκανε ἴσως καὶ θει' Ἀντρίαινα, ἀλλὰ μέσα στὸ σπίτι σὰν γυναίκα ποὺ ἦταν.

Καὶ ἔτσι κυλοῦσε ἥσυχη ἡ ταπεινὴ ζωή τους.

Ἕνα πρωῒ, κτύπησε βιαστικὰ τὴν πόρτα μας ἡ κυρὰ Βασιλική, ποὺ ξενεύφαινε καὶ εἶχε γιὰ ρολόγι τὸν Κυριελέησον. —«Πῶς ἔτσι πρωῒ;» τὴν ρώτησε ἡ μητέρα μου. —«Δὲν βγαίνετε νὰ δῆτε, εἶπε, τί γίνεται στὴ γειτονιὰ ποὺ ὅλα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα μπανοβγαίνουν στὴν καλύβα τοῦ Κυριελέησον». —«Γιατί», ρώτησε ἡ μητέρα μου. —«Γιατὶ πέθανε τὴν νύχτα καὶ τοῦ ἑτοιμάζουνε τὴν κηδεία του».—«Νὰ δώσουμε κι' ἐμεῖς κάτι,» εἶπε πάλι ἡ μάνα μου. —« Δὲν εἶναι ἀνάγκη, πρόλαβε ἡ κυρὰ Βασιλική, ποὺ εἶχε κιόλας πληροφορηθεῖ, γιατὶ ὁ Κυριελέησον ἦταν ἀγωνιστής, λένε, ἔτσι γράφουν καὶ τὰ χαρτιὰ ποῦχε χρόνια στὸ σεντοῦκι του, ἦταν ἕνας ἀπὸ τὰ 118 παληκάρια τοῦ Ἀνδρούτσου καὶ ἐπολέμησε γενναῖα στὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς. Θὰ τοῦ κάνουν δωρεὰν ἐπίσημη κηδεία.

Καὶ τότε ἐξηγήσαμε τὴ σιωπηλὴ ἀξιοπρέπεια τοῦ τίμιου γέροντα.

Ἦταν τόσο μεγάλος ἐκεῖνος καὶ τόσο μικροὶ ἐμεῖς...

Τὸ ἀπόγευμα ἡ ἀπόκεντρη γειτονιά μας εἶχε ἐξαιρετικὴ κίνησι. Ὅλα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα, ὅπως εἶπε κι' ἡ γειτόνισσα, ἀνέβαιναν τὸ ἀνηφοράκι γιὰ νὰ φιλήσουν τὸ τίμιο κεφάλι τοῦ νεκροῦ καὶ τὸ καθαρὸ χέρι τῆς γυναίκας του. Σὲ λίγο ἔγινε ἡ ἐκφορὰ μὲ ὅλους τοὺς παπάδες τοῦ τόπου, τὸ χρυσὸ σταυρὸ καὶ τὰ ἀκριβὰ χρυσᾶ ἐξαπτέρυγα. Ὁ κύριος τηλεγραφητὴς μὲ τὰ χρυσά του γυαλιὰ κρατοῦσε ἕνα πελώριο στεφάνι ἀπὸ φυσικὰ λουλούδια καὶ μὲ κορδέλλες, ὁ ἀστυνόμος καὶ λιμενάρχης μὲ τὶς στολές τους καὶ δύο ἄλλοι σπουδαῖοι κύριοι κρατοῦσαν τὶς κορδέλλες τοῦ φερέτρου, ἐνῷ ὁ κύριος Δήμαρχος ἐστήριζε στὸ μπράτσο τὴν θει' Ἀντρίαινα, πεντακάθαρη καὶ ἔκπληκτη, σφίγγοντας ἕνα παστρικὸ μαντῆλι στὸ τρεμάμενο χέρι της.

...Ἔτσι κατέβηκε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ ἀνηφοράκι του ὁ Σπαναντρίας... Ἐπέρασαν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ ἔψαλαν τὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία στὴν μικρὴ ἐκκλησία τῆς ἐνορίας μας. Ὁ κύριος σχολάρχης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφωνήσῃ συγκινητικώτατον ἐπικήδειον..

Ὅταν ἔφθασαν στὸ νεκροταφεῖο καὶ ἀπίθωσαν τὸ φέρετρο πλάϊ στὸν ἀνοιχτὸ τάφο γιὰ νὰ διαβάσῃ ὁ παπᾶς τὶς τελευταῖες εὐχές, ὁ ἥλιος ποὺ ἐβασιλευε ἐκείνη τὴν στιγμὴ πίσω ἀπὸ τὸν Πελεκάρη, ἔστελνε ἕνα μάτσο χρυσὲς ἀκτῖνες καὶ ἐστεφάνωσε τὸ τίμιο μέτωπο τοῦ Σεμνοῦ Ἀγωνιστή.

ΚΑΤ. ΒΛΑΣ.

(Τὸ ὄνομά του ἦτο Ἀνδρέας Παπαλεξόπουλος, ἕνας ἀπὸ τοὺς 20 Γαλαξειδιώτας ποὺ πολέμησαν ὑπὸ τὸν Ὀδ. Ἀνδρούτσον στὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς).

Γαλαξείδι Μάϊος 1910. Κ.Β.

ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς κρύψω τὴν χαρά μου καὶ τὴν συγκίνησί μου μὲ τὴν ἀπόφασίν σας νὰ ἐκδώσητε τὸ «Γαλαξείδι». Ἡμεῖς ποὺ ἀποκαρυνθήκαμε καὶ ἔχομε ἐγκατασταθῆ μακρὰ ἀπὸ τὸ Γαλαξείδι αἰσθανόμεθα παρηγοριὰ μὲ τὴν ἀνάγνωσί της, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς συγχαροῦμε γιὰ τὴν πρωτοβουλία σας. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἡ τόσον ἐπιτυχημένη χορεσπερίδα ποὺ ἔδωκε ὁ Σύνδεσμος πρὸ ἡμερῶν ἔδωκεν ἀφορμὴ νὰ συσπειρωθοῦμε ὅλοι μὲ τὰς οἰκογενείας μας, νὰ ξαναντιμώσουμε οἱ διασκορπισμένοι καὶ νὰ δοκιμάσουμε ἀπερίγραπτη πατριωτικὴ συγκίνησι στὴν σπουδαία αὐτὴ συγκέντρωσι ποὺ ἐπεράσαμε μιὰ ἀλησμόνητη οἰκογενειακὴ βραδυά. Θεωρῶ ὑπερήφανο τὸν ἑαυτό μου ὅτι ἀνήκω εἰς τὸν πολιτισμένο αὐτὸ κόσμο τοῦ Γαλαξειδιοῦ, μολονότι ἐγεννήθηκα στὴ Βουνιχώρα, διὶ ὧρες μακρύτερα ἀπὸ τὸ Γαλαξείδι. Μὲ τὸ Γαλαξείδι μὲ συνδέουν ἱεροὶ οἰκογενειακοὶ δεσμοί, διότι καὶ ἡ ἀείμνηστος σύζυγός μου Ἀφροδίτη, τὸ γένος Δημ. Σκαντζῆ ἦτο Γαλαξειδιώτισσα καὶ τὰ παιδιά μου στὸ Γαλαξείδι ἐγεννήθηκαν καὶ ἐκεῖ ἐδιδάχθησαν τὰ πρῶτα γράμματα. Καὶ ὅπως ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἔτσι καὶ ὁ δικός μου πόθος εἶναι νὰ βλέπω ὅλους ἡνωμένους καὶ ἀγαπημένους, νὰ ζοῦν καὶ νὰ διασκεδάζουν ἀδελφικὰ καὶ νὰ ἀποτελοῦν ἀξιοζήλευτο παράδειγμα εἰς κάθε κοινωνίαν. Αἰσθάνομαι γι' αὐτὸ τὴν ἀνάγκην νὰ συγχαρῶ τὸν Σύνδεσμον διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν του. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν πολύχρονη τυραννικὴ ζωὴ τοῦ Γαλαξειδιοῦ καὶ τῶν περιχώρων τὸ κάψιμο τῶν σπιτιῶν, τὶς κακουχίες, τοὺς θανάτους, τὴν πεῖναν καὶ τοὺς ξυλοδαρμοὺς τῶν ἀγρίων κατακτητῶν, ὁ Σύνδεσμος κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ τὴν Γαλαξειδιώτικη ψυχὴ πάλι ἀκατάβλητη, πάλι ζωντανὴ καὶ γεμάτη ἐλπίδα γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον. Καὶ εὔχομαι ὁ πανάγαθος Θεὸς καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Γαλαξειδιώτης μας νὰ ἔχουν ὅλους ὑπὸ τὴν σκέπη καὶ προστασία τους σὲ μιὰ ἀδιάσπαστη ἀγάπη καὶ ἀλληλεγγύη εἴτε στὴν πατρίδα μας βρίσκονται, εἴτε στὴν ξενιτιά.

ΙΩΑΝ. Ε. ΠΟΝΤΙΔΑΣ

Πένθη

ΡΕΓΓΙΝΑ ΚΑΪΜΑΚΗ

Μετὰ τὸ πρόσφατόν, νέον ψυχικὸν τραῦμα ὑπέστη ἡ συμπολῖτις κυρία Χρυσούλα Φ. Μητροπούλου μὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς θυγατρός της Ρεγγίνας Καϊμάκη, κηδευθείσης τὴν 26ην Μαρτίου 1947 ἐν Ἀθήναις. Πράγματι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ στεγνώσουν τὰ δάκρυα διὰ τὸν ἀπροσδόκητον χαμὸν τοῦ ἀλησμονήτου υἱοῦ της Γιάννη, θύματος, ὡς γνωστὸν τοῦ ναυαγίου τῆς «Χειμάρας» καὶ ἡ ἀδυσώπητος μοῖρα ἠθέλησε καὶ πάλιν νὰ τὴν πλήξῃ εἰς τὸ πρόσωπον ἀγαπημένης θυγατρός. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ πανάγαθος Θεὸς ἐπιχύσῃ ὀλίγον βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς τόσον βαθειὰ πληγωθείσας μητρικὴ καὶ ἀδελφικὴ καρδιὰ διὰ τὴν νέαν σκληρὰν δοκιμασίαν σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Ὅλοι ὅσοι ἐγνώρισαν τὴν εὐγενικιὰ καὶ καλόψυχη συμπολῖτιδά μας Βασιλικὴν Λιδωρίκη, ποὺ ὅλα τὰ παιδάκια τοῦ Γαλαξειδιοῦ εἶχεν ἀγαπήσει σὰν ἰδιά της, θὰ μάθουν μὲ λύπην ὅτι ἀπεβίωσεν εἰς τὸ Γαλαξείδι τὸν 24 Μαρτίου 1947. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ τὴν ἐσκέπασε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ συμπολίτης μας Ἀναστ. Καμμένος, λογιστὴς εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Στέφανος» προσβληθεὶς ὑπὸ ὀξείας λοιμώξεως ἐν Ἀλεξανδρουπόλει μετεφέρθη ἐπειγόντως εἰς Ἀθήνας εἰσαχθεὶς εἰς τὸ Λαϊκὸν Νοσοκομεῖον. Δυστυχῶς ὅμως ἦτο πλέον ἀργά, διότι κατ' οὐδὲν ὖσχυσεν ἡ ἐπιστήμη νὰ τὸν σώσῃ καὶ ὁ ἀτυχὴς νέος ἀπεβίωσεν αὐθημερὸν κηδευθεὶς τὴν 8ην Ἀπριλίου ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτου συγκινήσεως τῶν συμπολιτῶν μας. Εἰς τὴν μητέρα του τῆς ὁποίας

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Απρίλιος 1947. (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ πολυσύχναστος κεντρική ὁδὸς κάθε βράδυ δίνει καὶ πέρνει ἀπὸ τοὺς περιπάτους τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ ἀσχήμου φύλου, μὲ τέρμα τὰ Μανουσάκια, τὸ μικρὸ Ζάππειον, ὅπως τὸ ὠνόμασε κάποιος.

Καὶ τὰ παγκάκια ἐκεῖ εἶνε κάθε βράδυ κατειλημμένα.

— Τὰ κρεοπωλεῖα μας γεμᾶτα ἀπὸ ἀρνάκια κόνουν χρυσὲς δουλειές.

— Ὡσαύτως τὰ γιαούρτια, τυριὰ καὶ μυζίθρες εἶνε στὴν ἡμερησία διάταξιν.

— Μεγάλαι ποσότητες τυροῦ ἤρχισαν νὰ ἐξάγωνται ἐντεῦθεν δι' Ἀθήνας δι' αὐτοκινήτων.

— Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐπιβληθῇ μικρὸς ἐξαγωγικὸς φόρος ὑπὲρ τῆς Κοινότητός μας.

— Εἰς τὴν πόλι μας ἐνέσκηψε θανατηφόρος νόσος εἰς ὅλα τὰ πουλερικά, τὰ ὁποῖα ἔχει ἀποδεκατίσει. λαμβάνει τὴν δι' ἐνέσεων θεραπείαν.

— Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἕνας συμπολίτης μας, ὁ Νταῆς, ποὺ ἀναλαμβάνει ὅσες ὄρνιθες ἐπιζήσουν ἀπὸ κακὸν χειρισμὸν τῆς σύριγγος.

— Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὅσες ὄρνιθες ἐπιζήσουν κουτσαίνονται!

— Ἡ «Γαλαρία» τὸ μοναδικό μας ἐξοχικὸ κέντρο ἤρχισε νὰ ἑτοιμάζεται γιὰ τὴν πρωτομαγιά, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ θὰ ἑορτασθῇ ἐφέτος μὲ γενικὴ ἐ"ὁρμηση τῶν κατοίκων γιὰ τὸ Μάη.

— Τὰ παραλιακὰ καφενεῖα μας δειλά — δειλὰ ἤρχισαν νὰ τοποθετοῦν τὰ τραπεζάκια τοις στὴν παραλία, ὅπου τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς γεμίζουν ἀπὸ τοὺς συμπολίτας, γιὰ νὰ πάρουν — τὸ ὡραῖον φῦλον προπάντων — τὴ ἀγασημένη τους ραβανὶ ποὺ εἶχαν χάσει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς.

— Τὸν ἐρχόμενο μῆνα θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ κατόπιν διατογῆς τῆς Νομαρχίας Φωκίδος τὸ συνεργεῖον πρὸς καταπολέμησιν τῶν κωνώπων μὲ τὸ θαυματουργὸ Ντὶν—τὶ—τί,ποὺ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπεδείχθη εὐεργετικὸ ὅπου ἔγινε ψεκασμός.

— Πραγματικὰ εἶχαν ἐξαφανισθῇ ἐπὶ 9μηνον ὅλα τὰ οἰκιακὰ ἐνοχλητικὰ ζωύφια.

— Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ ἐφετεινὸς ψεκασμὸς θὰ εἶνε ἐπιτυχέστερος.

— Μὲ μεγάλην ἀνακούφισιν ἐπληροφορήθησαν οἱ συμπολῖταμας τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν ἀπόφραξιν τῆς διώρυγος.

— Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ὅτι ἤρχισαν, ἀλλὰ πότε θὰ τελειώσουν.

— Διότι ἔτσι μόνον θὰ δυνηθοῦν πολλὲς οἰκογένειες νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατρίδα καὶ θὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν κίνδυνον πιθανῶν διαρρήξεων

— Πρωτοβουλία τῶν συμπολιτῶν κ. κ. Λ. Πλατώνη, προέδρου Κοινότητος, Εὐαγγ. Λίτου ἱερέως, Ἀθαν. Κούτρα ἱερέως, Παν. Μαρλᾶ πλοιάρχου, Π. Πορτούλα διδασκάλου, Ἀγ. Κάκαβα καθηγητοῦ, Ἀν. Παπαγεωργίου διδασκάλου, Ἀντ. Νάκου καθηγητοῦ διενηργήθη ἔρανος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐδῶ οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων.

— Ὁ ἔρανος ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας διότι ὅλοι αὐθορμήτως εἰ συμπολῖται ἔσπευσαν νὰ συνεισφέρουν.

— Τὸ ποσὸν τοῦ ἐράνου ὑπερέβη ὡς μανθάνω τὰς 600 χιλ. δραχμάς.

Οἱ ἄποροι Γαλαξειδίου σᾶς εὐχαριστοῦν

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φύλλον μας τίθεται ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου λαμβάνομεν συγκινητικὸν εὐχαριστήριον ταῦ φιλανθρωπικοῦ συλλόγου κυριῶνκαὶ δεσποινίδων Γαλαξειδίου, ὁ ὁποῖος διένειμεν εἰς 123 ἀπόρους οἰκογενείας καὶ εἰς ἀσθενεῖς διὰ τὸ Πάσχα τὰς 1.300.000 δραχμὰς, τὰς ἐποίας ἀπέστειλε ὁ Σύνδεσμος. Ἐπίσης ἕτερον εὐχαριστήριον τῷ προέδρου τῶν συσσιτίων κ. Γ. Θ. Γούναρη καὶ ἕτερα ἴδιο τοῦ προέδρου τῆς τοπικῆς φιλοδασικῆς Ἑνώσεως κ. Γ. Μίχου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τῶν καθισμάτων τῆς Πέρα — Πάντας, τὰ ὁποῖα ἐπιφυλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας δι' ἀποφάσεώς του ἐσχάτως διέθεσε τὸ ποσὸν τῶν δρ. 200.000 ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Μερίμνης διὰ τοὺς ἀκρίτας μας.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας διὰ ψηφίσματός του, δημοσιευθέντος εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον διετράνωσε τὰ αἰσθήματα λύπης τῶν μελῶν του καὶ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸ ἐθνικὸν πένθος. Πρὸς τούτοις διέθεσεν ἀντὶ στεφάνου τὸ ποσὸν τῶν 200.000 δραχ. ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πολέμου καὶ ὑπέβαλε διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐλαρχείου τὰ συλλυπητήριά του πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον διὰ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου:

Αὐλαρχεῖον Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἀθήνας

Ἐκπληρῶν ὁμόθυμον ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ καθυποβάλετε ἐκ μέρους τούτου εὐλαβῆ συλλυπητήρια πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ σεπτοῦ Ἄνακτος ἀδελφοῦ Του, ὅστις ἐλάμπρυνε τὸν Θρόνον καὶ τὴν Πατρίδα καὶ συνέχισεν ἄκαμπτος τὰς αἰωνίους παραδόσεις τῆς φυλῆς μας.

Ὁ Πρόεδρος Π. Σ. ΑΙΤΕΛΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος εὐηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Σύνδεσμον Γαλαξειδιωτῶν
Μπουμπουλίνας 9α
Πειραιᾶ

Εὐχαριστῶ πάντας ἐγκαρδίως ΠΑΥΛΟΣ»

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΩΣ ΕΞΑΓΑΓΙΚΟΣ ΛΙΜΗΝ

Ἡ δυσχέρεια, ἡ ὁποία εἶχε δημιουργηθῆ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ λιμένος Γαλαξειδίου ἐλαιῶν λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου Ἰτέας δὲν εἶχεν ἐντολὴν νὰ μεταβαίνῃ καὶ εἰς τὸ Γολαξεῖδι εὐτυχῶς ἤρθη. Χάρις εἰς τὰς προσωπικὰς ἐνεργείας τοῦ καλοῦ συμπολίτου μας κ. Δημ. Π. Μερίτζου τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας διέταξε τὴν ὡς ἄνω ἐπιτροπὴν ἐλέγχου, ὁσάκις τῇ ζητεῖται τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἐμπόρων, νὰ μεταβαίνῃ καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας πρὸς ἄσκησιν τῶν καθηκόντων της. Τὸ ζήτημα, ὡς γνωστὸν συνδέεται στενῶς μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ λιμένος Γαλαξειδίου ὡς ἐξαγωγικοῦ κέντρου, τὸ ὁποῖον εἶναι ζωτικώτατον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διὰ τὸν τόπον μας.

ΕΝΩΣΙΣ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ Ε.Ν.

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς Ἑνώσεως τῶν πλοιάρχων Ε. Ν., αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν ἐπὶ δίμηνον διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν συμμετοχὴν τῶν ταξιδευόντων πλοιάρχων ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Δημ. Μελέτης πρόεδρος, Κ. Φιλίνης καὶ Ἀν. Νικήτας ἀντιπρόεδροι, ὁ συμπολίτης μας κ. Ἰω. Μπέρτσης γενικὸς γραμματεύς, ὁ Εὐάγγ. Πιλάλης ταμίας καὶ οἱ Γ. Βαρδαβᾶς, Λ. Ἀδαμόπουλος, Π. Δέδες, Μ. Βαλλιάνος, Δ. Κονᾶς, ὁ συμπολίτης κ.Ι. Κ. Τρίγκαλας καὶ οἱ κ. κ. Σπ. Γιαννουλᾶτος, Π. Γερμανᾶκος, Κ. Μαχαιριώτης, Λ. Λεωνίδας, Π. Καρμανιόλας, Μιχ. Ἀμπουσελὰμ, Ν. Βάτσης, Μιχ. Πουλάκης, Γρ. Κοριαλὸς καὶ Π. Πλαδέλης σύμβουλοι.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ Απρίλιος. (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Πάσχα ἐφέτος ἑορτάσθηκε κάπως καλύτερα ἀπὸ πέρυσι. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ γιορταζότανε ἀκόμα καλύτερα ἐὰν λειτουργοῦσε ὁ Ἰσθμὸς ὅπως τὴν ἐποχὴ ποὺ τὰ πατριωτικά μας καράβια μᾶς ἔφερναν τὰ ξενιτευμένα πουλιά μας νὰ γιορτάσουν μαζί μας τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος. Παρ' ὅλον αὐτὸ ἀρκετοὶ συμπολῖται μας ἀψηφῶντες τὴν ταλαιπωρία καὶ τὴ δαπάνη μᾶς ἦρθαν διὰ ξηρᾶς, ἀκόμα καὶ ναυτάκια καὶ φανταράκια διὰ νὰ δώσουν ἕνα χαρούμενο τόνο εἰς τὰς ἑορτάς.

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων μέχρι τοῦ Πάσχα αἱ ἐκκλησαι ἦσαν κατάμεστοι. Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ περιφορὰ τῶν ἐπιταφίων διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν καὶ ἰδίως εἰς τὸν προλιμένα ὅπου ἐψάλη δέησις ὑπὲρ τῶν ναυτιλλομένων. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἀναστάσεως παρὰ τὸ Γεναριάτικο ψῦχος ἡ συρροὴ εἰς τὰς ἐκκλήσας ἦτο μεγίστη.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συμπολῖται μας ἀξιωματικοὶ καὶ πληρώματα ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσία:

Εἰς τὸ ἀτμ. «Ναυσικᾶ»: Ι. Πετραντζᾶς, α' πλοίαρχος, Κωνστ. Παπαπέτρος β' πλοίαρχος, Ἠλ. Κασιδόγιαννος α' μηχανικός, Γεώργιος Διόγος λιπαντής, ναῦται Σ. Διόγος καὶ Παν. Μαρκεζίνης καὶ Θεόδ. Κασιδάκης θερμαστής.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Αὐλὼν» Ἀθαν. Ἀρμύρας α' πλοίαρχος, Ζαχ. Τρίγκαλας β' πλοίαρχος, Κ. Μητρόπουλος ναύτης.

Παπαπέτρος, α' μηχανικός, Παν. αρχος Παναγ. Πετραντζᾶς.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Βόλος» α' πλοί- Ἀρκούδης δόκιμος μηχανικός, Εὐάγγελος Τσαπατίκος, μάγειρος.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Δόξα» Π. Λαλεγιάννης ναύκληρος.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Ἕσπερος» Ν. Μπεριστιάνος α' πλοίαρχος, Νικ. Παλιβίδας, δόκιμος μηχανικός, Ἠλ. Τσάμης ναύτης.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Κάλυμνος» α' πλοίαρχος ὁ κ. Νίκος Κ. Παπαγεωργίου.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Ἀλεξανδρούπολις» ὁ κ. Ι. Κ. Τρίγκαλας α' πλοίαρχος, Ἰωάν. Στίγκας β' μηχανικός, Θεόδ. Τουρνάζης καὶ Ζαχαρ. Χάϊδας δόκιμοι μηχανικοί, Ἰωάν. Μίχος ναύτης καὶ Σπ. Βλάχος ναυτόπαις.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Θεσσαλονίκη» Κ. Σαμανδοῦρος ναύκληρος, Σπ. Κορίνθιος ναύτης.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Ἡράκλειον» Χρ. Τρίγκαλας, ναύτης.

Κατὰ πληροφορίας μας ἐκ Νέας Ὑόρκης ὁ συμπολίτης μας πλοίαρχος κ. Ἠλίας Τσαουσάκης ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πλοιαρχίαν τοῦ ὑπὸ παναμαϊκὴν σημαίαν ἀτμ. «Σαράβα» μὲ προορισμὸν τὴν Ὁλλανδίαν.

Πληροφορίαι

Κατόπιν ναυαγίου παραμένουν εἰς Λονδῖνον οἱ κάτωθι συμπολῖται μας: Ὁ κ. Εὐθ. Ζήσιμος α' πλοίαρχος, Ἰωάν. Φούσκας β' πλοίαρχος καὶ οἱ Λάζ. Ἀγγουρᾶς θαλαμηπόλος, Ν. Σταμπουλῆς, Γρ. Βούλγαρης,Ν. Τραγανῆς ναῦται καὶ Ἠλ. Σκαφτοῦρος καὶ Ν. Κουλούρης θερμασταί.

— Ἀπὸ τὸν ἀνταποκριτήν μας Γαλαξειδίου μανθάνομεν ὅτι εἰς τὸ Γαλαξεῖδι ἐνέσκηψε θανατηφόρος νόσος εἰς ὅλα τὰ πουλερικά, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποδεκατισθῆ.

— Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἕνας συμπολίτης, ὁ Νταῆς, ποὺ ἀναλαμβάνει νὰ τὰ θεραπεύσῃ μὲ ἐνέσεις.

— Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ὅσες ὄρνιθες ἐπιζοῦν κουτσαίνονται!

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας ὁ κ. Χαρ. Παπακωνσταντόπουλος α' πλοίαρχος.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ἡ κυρία Λιλίκα Παναγ. Ἠλ. Ἀγγελῆ ἔτεκεν αἶσίως θῆλυ.

— Ἐπίσης ἡ κυρία Μαρία Χ. Δάνδουρα κοριτσάκι.

— Ἡ κυρία Βαρβάρα τοῦ φίλου ὑποσμηναγοῦ κ. Νικ. Μ. Λογοθέτου ἀπέκτησεν ἀγοράκι.

— Ἀγοράκι ἐπίσης ἐγέννησεν ἡ κυρία Ἑλένη Ἀρ. Παμφίλη εἰς τὸ Γαλαξεῖδι καὶ κοριτσάκι ἡ κ. Εἰρήνη Μαστροπαναγιώτη, καθὼς καὶ ἡ κ. Ἑλένη Α. Ἀνδρίτσου.

— Δίδυμα δὲ ἐπίσης εἰς τὸ Γαλαξεῖδι ἀπέκτησεν ἡ κυρία Πετροῦλα, σύζυγος τοῦ κ. Δημ. Ζελφοπούλου.

— Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

— Ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Εὐρώπην πρὸς ἐπάνδρωσιν νεοαγορασθέντος ἀτμοπλοίου ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Α. Ἀρβανίτης α' πλοίαρχος.

— Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀνεχώρησαν εἰς Αἴγυπτον οἱ συμπολῖται μας ναυτικοὶ Ἀνδρ. Μιχόπουλος καὶ Ἀναστ. Ἀρμύρας.

— Πολλὰ δέματα ἐξ Ἀμερικῆς ἔφερε διὰ συγγενεῖς ξενιτευμένων μας Γαλαξειδιωτῶν ὁ ἀφιχθεὶς διὰ τοῦ ἀτμ. «Ἠλίας Κουλουκουντῆς», ναυτικὸς συμπολίτης κ. Γ. Σκιαθίτης.

— Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπισκευάζεται ἡ «Κυρήνειος» ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ πολυτελέστερα ἀτμόπλοια τῆς μεσογειακῆς συγκοινωνίας.

— Ὁ ἀνταποκριτής μας Γαλαξειδιοῦ μᾶς γράφει ὅτι ἕνα παιδάκι 10 χρόνων, ὁ μικρὸς Κωνστ. Δημ. Κουμπούρης ἐδαγκώθηκε στὸ Γαλαξεῖδι ἀπὸ ἕνα σκυλ.

— Καὶ ὅτι μετὰ δέκα ἡμέρας ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σκυλιοῦ Ἀθ. Γρίβας ἀνεκάλυψεν ὅτι ἦτο λυσσασμένο.

— Ἐννοεῖται ὅτι ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πατέρα τοῦ μικροῦ, ὁ ὁποῖος τὴν Δευτέραν ἡμέρα τοῦ Πάσχα ὡδήγησε τὸ παιδί του εἰς τὴν Ἀμφισσαν πρὸς ἀντιλυσσικὴν θεραπείαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

Γάμοι

Μετὰ χαρᾶς καὶ πολλῶν εὐχῶν ἀναγγέλλομεν ὅτι τὴν 14ην Απριλίου ἐ. ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Σώστη ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγγέλου Σταματίου μετὰ τῆς δίδος Καλομοίρας Εὐθ. Βλασσοπούλου.

Πᾶνος Μπαρλιακὸς καὶ ἡ δὶς Εὐαγγελία Γ. Γαλιατσάτου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Εὐχητήρια

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Παναγιώτην Κ. Στέφου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ διπλώματός του ὡς πλοιάρχου 6' τάξεως εὔχομαι λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΔΟΓΚΑΣ
ἀτμ. «Γεροδῆμος»
ΒΙΖΑΓΚΑΤΑΠΑΜ (Ἰνδίαι),
16 Μαρτίου 1947

— Εἰς τὸν ἀγαπημένον μας ἔγγονον καὶ ἀνεψιὸν Κωνστ. Π. Δόγκαν νυμφευθέντα μετὰ τῆς δίδος Ἕλεν Τρεφζ τὴν 15ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐν Καίηπ Τάουν τῆς Ν. Ἀφρικῆς εὐχόμεθα ἐγκαρδίως πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Οἰκογένεια ΚΩΝ. ΔΟΓΚΑ
(Γαλαξείδιον)

Δωρεαί

Οἱ συμπολῖται μας κ. Κωνστ. Γ. Παπαδημητρίου καὶ ἡ σύζυγός του κ. Ἔφη Σακελλαρίου — Παπαδημητρίου ἀπέστειλαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 150.000 δραχ. εἰς μνήμην τῶν γονέων των.

— Ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μᾶς ἀπέστειλαν ὁ κ. Βασίλ. Ἠλ. Λιαλιάμος δραχ. 30.000, ὁ κ. Π. Μαρκεζίνης δραχ. 5.000, ὁ κ. Ἀθαν. Ι. Σκαφτοῦρος 10.000, ὁ κ. Σπ. Κ. Τσαλαγκόρας δραχ. 30.000, ὁ κ. Ἰω. Δ. Ζήσιμος δραχ. 50.000.

Ὁ χαριτωμένος μικρούλης φίλος μας Μάκης τοῦ κ. Γ. Μητροπούλου μᾶς ἀπέστειλε δραχ. 50.000 ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Γαλαξειδίου.

— Ἀνώνυμος ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας ἡμίσειαν χρυσῆν λίραν Ἀγγλίας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

— Ἡ δωρεὰ δραχ. 10.000 ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Συνδέσμου μας ἦτο τοῦ κ. Δεδούση Ε. Χαρδαβέλλα καὶ οὐχὶ Θεοδώρου, ὅπως κατὰ τυπογραφικὸν λάθος ἐσημειώθη εἰς τὸ περασμένον φύλλον μας.

— Ὁ συμπολίτης κ. Νικ. Κατσαντώνης ἀπέστειλε εἰς τὸν Σύνδεσμον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 5.000.

— Ὁ κ. Εὐάγγελος Σταμαπίου ἀπέστειλε δραχ. 50.000 ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Γαλαξειδίου, εἰς μνήμην τοῦ Εὐθυμίου Ἐμμ. Βλασσοπούλου, ἐπὶ τῇ ἑβδόμῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου του.

— Ὁ συμπολίτης μας κ. Ντίνος Εὐθ. Μητρόπουλος ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα

100.000 δρχ. εἰς μνήμην τῆς μητρός του καὶ ἑτέρας 50.000 εἰς μνήμην Γεωργίου Ν. Κωστέλλου.

— Εἰς μνήμην τοῦ πατρός μου Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Εὐμορφίας λάβετε παρακαλῶ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 100.000 ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἐλ. Κ. Δόγκας, ἀτμ. «Γεροδῆμος»

— Ἐπίσης ὁ συμπολίτης κ. Ν. Κ. Δόγκας ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν μας διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα δρχ. 20.000 εἰς μνήμην τοῦ πατρός του Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἀδελφῆς του Εὐμορφίας.

— Τὰ παιδάκια τοῦ φίλου κ. Π. Μάλλιου Ἀναστάσιος καὶ Ἰωάννης διέθεσαν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ὑπὲρ τῶν ἀπόρωνμας καὶ εἰς μνήμην τῶν πάπτων τῶν 10 δολλάρια, δῶρον πρὸς αὐτοὺς τῆς ἐν Σπάρτανμπουργκ τῆς Ἀμερικῆς διαμενούσης θείας των Ἀννέτας Λ. Μπήτου.

— Ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν τοῦ Συνδέσμου σκοπῶν ὁ κ. Ἰω. Ε. Ποντίδας ἀπέστειλε δρχ. 50.000 εἰς μνήμην τοῦ ἀλησμονήτου υἱοῦ του Δημητρίου.

Ἀφίξεις Ἀναχωρήσεις

Ἀφίκοντο ἐκ Γαλαξειδίου οἱ κ. κ. Σ. Ἀγγουρᾶς καὶ Ν. Δόγκας, ἔμποροι, ἡ κυρία Ἀθανασία Παλιβίδα, Εὐαγγελία Κάλεση, Ἰωάν. Κάλεσης καὶ Εὐστ. Τουρκογιάννης.

— Ἐπίσης ἀφίκοντο ἡ κυρία Κατίνα Ξηροῦ, Γεωργία Δίγκα, Ἀγλαΐα Ἀρβανίτη, Ζωΐτσα Βλάχου, Παρασκευούλα Πλατώνη.

— Ἐπίσης ὁ κ. Ἰωάν. Κυρίκος, Ἀθαν. Πορτούλας, Ν. Μπογιατζόπουλος καὶ Ἰω. Τραγανῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Γαλαξειδίου ὁ κ. Γεώργ. Παρ. Χατζηγιάννης μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ τῆς κυρίας Κατσούλη.

— Διὰ τοῦ ἀτμ. «Ἠλίας Κουλουκουντῆς» ἀφίχθησαν ἐξ Ἀμερικῆς οἱ Δημ. Λογοθέτης ναύκληρος καὶ Γ. Σκιαθέτης ναύτης.

— Ἀνεχώρησαν διὰ Γαλαξεῖδι μετὰ βραχεῖαν διαμονὴν οἱ κ. κ. Ἀναστ. Μακρῆς, Πέτρ. Κατίκας καὶ οἱ ἔμποροι Ἀναστ. Γρίβας, Δ. Μωραΐτης καὶ Ἠλ. Πλατώνης.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν ὁ κ. Γ. Π. Χατζηγιάννης, Ἀναστ. Κατίκας, ἡ δὶς Ἀθανασία Κατίκα, αἱ ἀδελφαὶ δεσποινίδες Χρ. Πατιστέλλη, ἡ δὶς Οὐρανία Κουτσοπετάλου, ἡ κ. Τσινιὼ Ζήζου μετὰ τῆς θυγατρός της, ἡ κ. Πικιὼ Μαρδάκη, ἡ δὶς Τούλα Ἀγγουρᾶ.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν ὁ κ. Εὐθ. Καμμένος, Γεώργ. Μαρδάκης καὶ ἡ κ. Κλάρα Δεδούση, ἥτις θὰ ἐπανέλθῃ κατὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀλησμονήτου συζύγου της Εὐθυμίου Δεδούση.

Ἀρραβῶνες

Ἡ δὶς Μαρία Γ. Μαρδάκη καὶ ὁ κ. Νικόλ. Χατζηνικολάου αὐτοκινητιστὴς ἠρραβωνίσθησαν.

ΒΥΘΟΚΟΡΟΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΣΘΜΟΝ

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ μεγάλη μας σύμμαχος καὶ προστᾶτις Ἀμερικὴ ἐν τῇ γενικωτέρᾳ της μερίμνῃ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀνασυγκρότησιν διέθεσε 4 βυθοκόρους διὰ τὴν ἀπόφραξιν τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου. Βάσιμοι πληροφορίαι ὑπάρχουν ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς θὰ γίνῃ ἔναρξις τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν ἀναμένουν μοζὶ μὲ τοὺς συμπολίτας μας καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ μετὰ τοῦ Κέντρου ἐπικοινωνία εἶναι καὶ δύσκολος καὶ δαπανηρὰ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Ἡ Ἀλληλογραφία μας

Δίδα Εὐθυμίαν Βλασσοπούλου.— Ἐτησία συνδρομή σας Συνδέσμου ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

— Κους Δ. Τζαβέλλαν καὶ Γεώργιον Ἀργυρίου, Νιοῦαρκ (Ν. Ὑόρκη). — Ἐλάβομεν τὴν ἐτησίαν συνδρομήν σας ἐφημερίδος καὶ εὐχαριστοῦμεν.

— Ἐπιτροπὴν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν Γυμνασίου.— Γαλαξείδιον.— Ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν ὀλίγον ἀργά. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ δίκαιον αἴτημά σας.

— κ. Δρόσον Π. Βλάμην, Νέαν Ὀρλεάνην.—Ἐτησία συνδρομή σας ἐλήφθη διὰ τῆς κυρίας Μαρίας Ν. Βλάμη. Εὐχαριστοῦμεν.

Συλλυπητήριον

Γιὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγάπητοῦ μου φίλου

ΤΑΣΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ

συλλυποῦμαι τὴν ἀτυχῆ μάννα του γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ γιοῦ της εὐχόμενος κάθε παρηγορία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΕΣΗΣ

ψηφ/ση: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης